

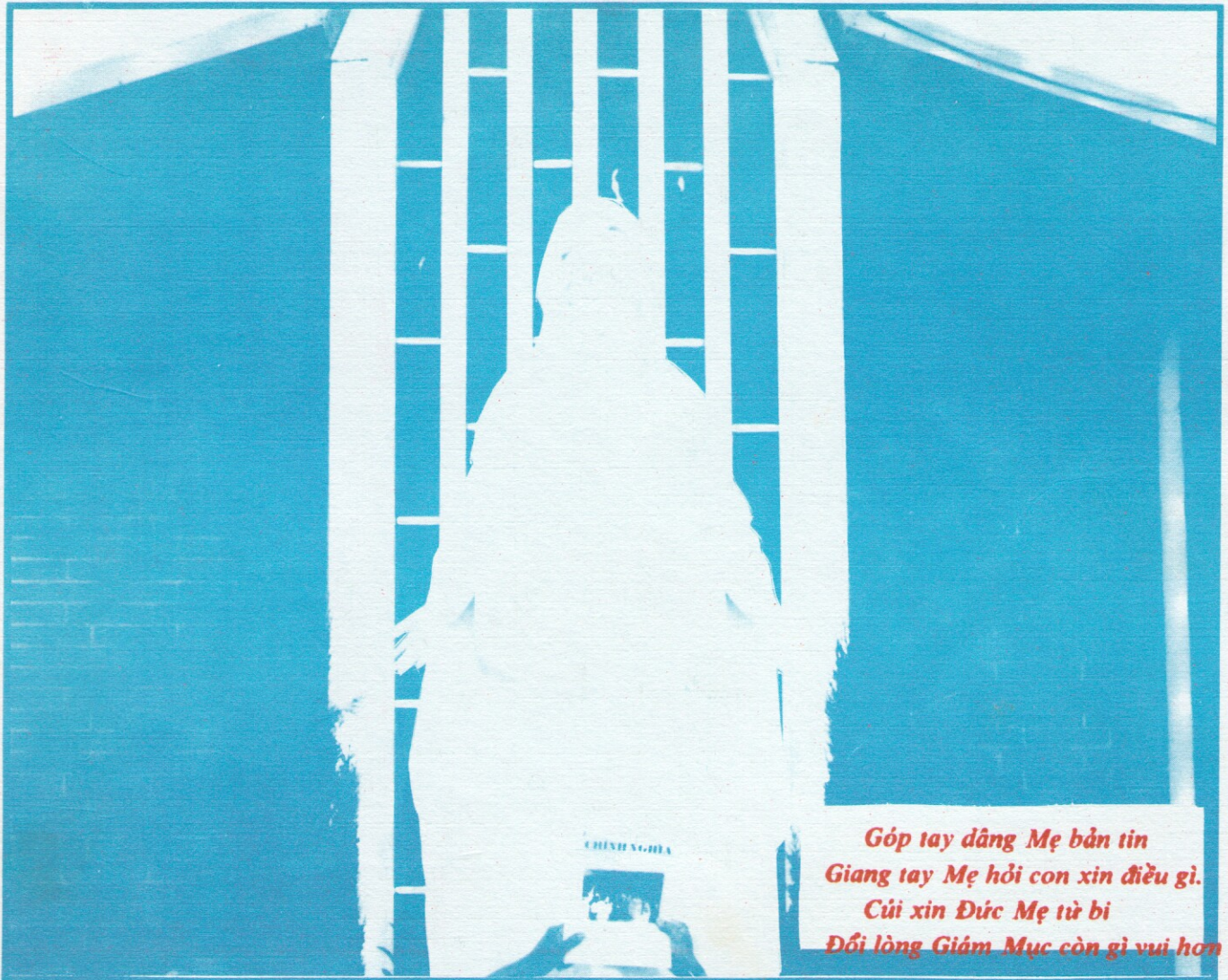
2

XUẤT BẢN NGÀY 12-7-86

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

*Góp tay dâng Mẹ bản tin
Giơ tay Mẹ hỏi con xin điều gì.
Cúi xin Đức Mẹ từ bi
Đổi lòng Giám Mục còn gì vui hơn*

Đại Diện Ủy Ban: - Ô. TRẦN AN BÀI - Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT - Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN - Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HOÀ BÌNH TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE
THE COMMITTEE FOR THE DEFENSE OF JUSTICE AND PEACE
IN THE DIOCESE OF SAN JOSE

July 9, 1986

Most Reverend Pierre Du Maine
Bishop of San Jose
7600 Y St. Joseph Avenue
Los Altos, CA 94022

Dear Bishop,

Our Committee has received many phone calls and copies of petitions or statements expressing a great concern about the appointment of Rev. Luu Dinh Duong to be the new pastor of the Vietnamese Catholic Mission in San Jose.

We think it is helpful to remind you those letters. We have received the followings:

1. The statement of the Vietnamese Catholic Council as the result of its special meeting on June 21, 86. They reported to Father Nguyen Van Tinh, Pastor of the Vietnamese Catholic Mission, Our Lady Queen of the Martyrs, the unfavorable reaction of the Vietnamese Catholic community regarding the appointment of Rev. Luu Dinh Duong and they requested him to transfer to you their ideas. In their opinion, the presence of Father Duong in the Vietnamese Mission will cause conflicts, mental restless, and deep divisions in the faithful. The statement bears the signature of Mr. Tran Cong Thien, VNCC President and 35 elected members.
2. The statement of the League of Sacred Heart dated June 22, 86 with 25 signatures of the members, expressing their concern about inappropriate appointment and urging you to reconsider the case.
3. According to the minutes of the Pastoral Council, in the regular meeting of June 20, 1986, a member raised his concern, stating that the appointment of Father DUONG will harm the pastoral activities of the faithful. Father DUONG is not qualified to be a pastor. Several other members agreed with the remark.
4. The petition of the Vietnamese Catholic Mothers Association dated June 26, 86 accusing Father Duong, Ky, and Thu for being trouble makers. The Catholic mothers have requested you to keep those priests out of the Vietnamese Mission. They are also concerned about the fact that you have changed the name of the Mission. The petition has the signature of Mrs. Nguyen Duy Lien, the President and 21 members.
5. The petition of June 19, 86 signed by Mr. Pham Tat Thanh and 237 heads of families or individuals over 18 year old, requesting you to cancel the appointment of Father Luu Dinh Duong who has shown a hostile attitude to the faithful. They believe this appointment is unjust and undesirable.
6. The letter of June, 16, 86 that Mr. Nguyen Trong Cuong, Head of the Vietnamese Catholic Youth, addressed to you and all Catholic pastors in the Diocese of San Jose. He pointed out the message of the Vietnamese Catholic community against the nine-month term of Father Tinh and the unusual appointment of Father Duong.

The above mentioned documents have proved that your appointment is unreasonable and unpopular. You have answered some people but they told us that they are not satisfied with your letter of reply. Your vague argument can not be accepted and they are upset by your subjective accusation. We think you should have a serious attitude in this matter, especially in dealing with the constructive suggestions of your faithful to avoid the anger of the community on the day you come down to attend the farewell Mass of Father Tinh.

Our Committee feels we have the full support of the faithful and we commit ourselves to defend Justice and Peace.

Sincerely yours.

The Committee for the Defense of Justice and Peace in the Diocese of San Jose.

cc: Vatican Ambassador to the U.S.

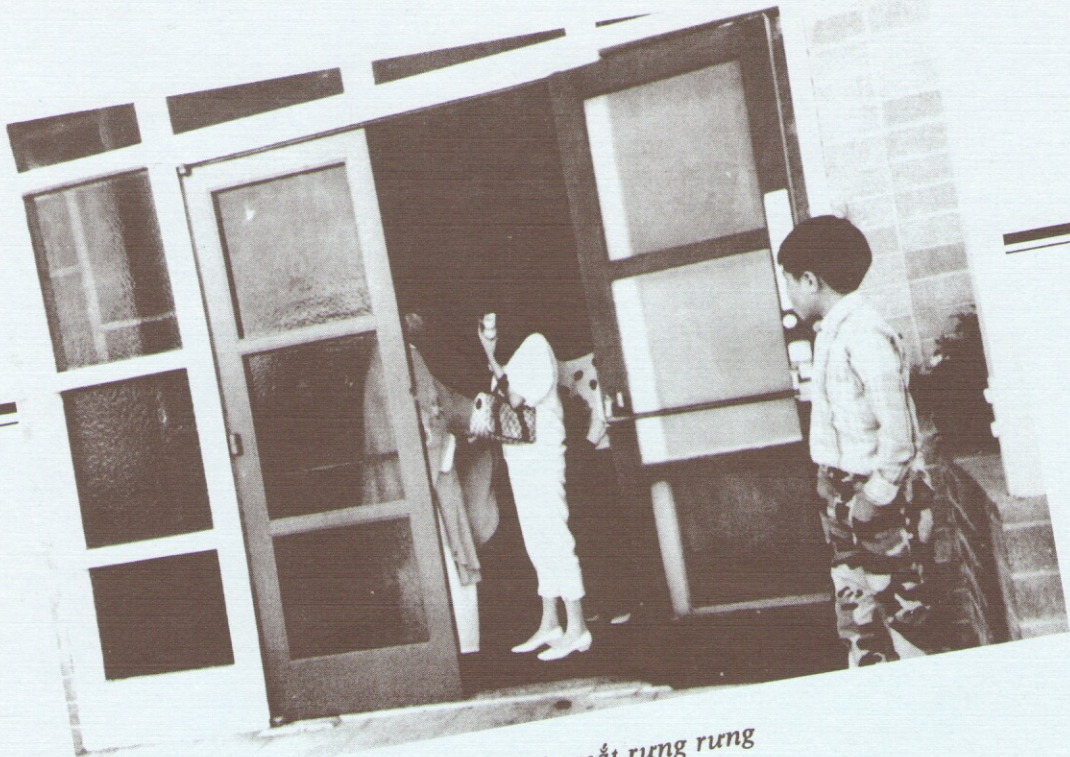
U.S. Conference of Bishops

Bishop James Huynh Van Cua

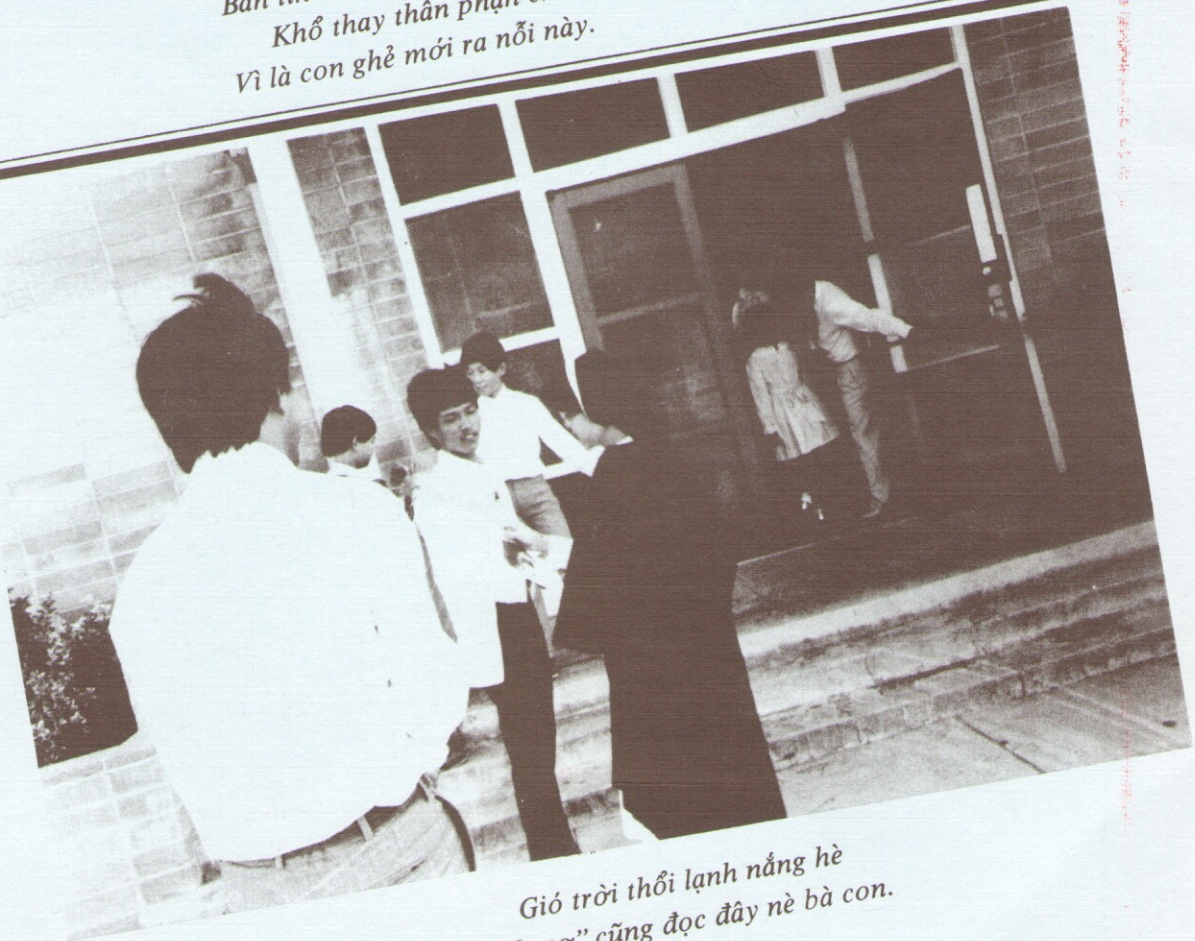
Catholic Pastors in the Diocese of San Jose

Vietnamese Priests in the Diocese of San Jose

The Vietnamese Catholic Federation in the U.S.

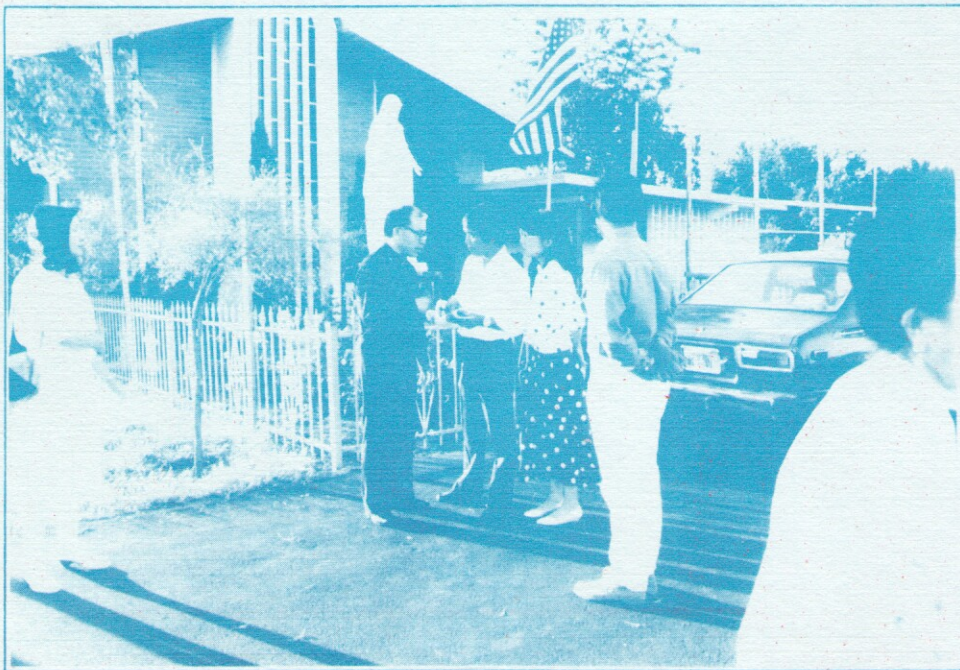
Tiền Cha nước mắt rưng rưng
Chia tay lời cuối cổ ngưng lệ trào
Cha ôi thân phận ra sao?
Bản tin Chính Nghĩa phần nào nói ra.
Khổ thay thân phận chúng ta
Vì là con ghẻ mới ra nỗi này.

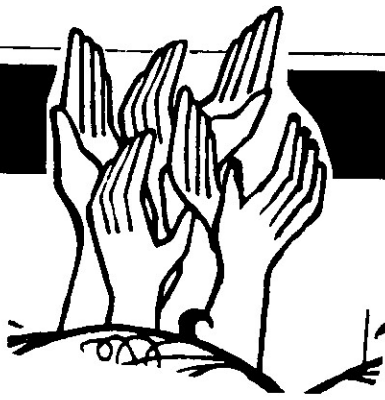
Gió trời thổi lạnh nắng hè
"Ma sơ" cũng đọc đây nè bà con.

*Chính Nghĩa được gửi tận tay
Người người cảm đọc khen hay quá chừng*

*Lắng nghe Cha Tịnh đôi lời
Nhưng tờ Chính Nghĩa không rời khỏi tay.
Đọc đêm rồi lại đọc ngày
Thấy điều áp bức tiếp tay tổ bà.*

TÂM THU KÍNH GỬI ĐỨC GIÁM MỤC PIERRE DU MAINE

Ngày 9-7-1986

Kính thưa Đức Cha,

Ủy Ban chúng con đã nhận được rất nhiều điện thoại và bản sao các thỉnh nguyện hay lập trường bày tỏ mối quan tâm đặc biệt về lệnh bổ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Tân chánh xứ Họ Đạo Công Giáo Việt Nam tại San Jose.

Chúng con nhận định rằng cần phải lưu ý Đức Cha về các văn thư mà chúng con đã nhận được như sau:

1. Lập trường của Ban Chấp Hành trong phiên họp đặc biệt ngày 21-6-86. Ban Chấp Hành đã đệ trình Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh, chánh xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo về những phản ứng của Cộng Đồng Công Giáo VN chống lại lệnh bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương và yêu cầu cha chánh xứ chuyển đạt quan điểm của họ lên Đức Cha. Họ quan niệm rằng sự hiện diện của Linh Mục Dương tại Họ Đạo sẽ gây nhiều mâu thuẫn, bất an và chia rẽ trầm trọng. Bản lập trường mang chữ ký của Ô. Trần Công Thiện, chủ tịch Ban Chấp Hành và 35 thành viên.

2. Bản tường trình của Hội Đồng Mục Vụ của Họ Đạo. Theo đó một thành viên đã tuyên bố trong phiên họp ngày 20-6-86 rằng việc bổ nhiệm Linh Mục Dương về Họ Đạo là một việc làm tai hại cho hoạt động mục vụ của Giáo Dân. Nhiều thành viên khác cũng đã đồng quan điểm này.

3. Quyết nghị của Đoàn Liên Minh Thánh Tâm đề ngày 22-6-86 với 25 chữ ký của thành viên, bày tỏ mối quan tâm về lệnh bổ nhiệm không thức thời của Đức Cha và thỉnh cầu Đức Cha xét lại lệnh này.

4. Thỉnh nguyện của Hội Các Bà Mẹ Công Giáo đề ngày 26-6-86 tố cáo Cha Dương, Kỳ và Thu như là những người gây rối. Các bà mẹ Công giáo đã thỉnh cầu Đức Cha đừng bổ nhiệm các Linh mục đó về Họ Đạo. Các bà mẹ còn quan tâm về sự kiện Đức Cha đã thay đổi tên của Họ Đạo. Thỉnh nguyện mang chữ ký của Bà Nguyễn Duy Liên, Hội Trưởng và 21 thành viên.

5. Thỉnh nguyện đề ngày 19-6-86 do Ông Phạm Tất Thành và 237 trưởng gia đình hoặc những người trên 18 tuổi thỉnh cầu Đức Cha hủy bỏ lệnh bổ nhiệm Cha Lưu Đình Dương là người đã có thái độ thù nghịch đối với Cộng Đồng giáo hữu. Họ quan niệm rằng sự bổ nhiệm này là bất công và không thỏa đáng.

6. Thư đề ngày 16-6-86 của Ông Nguyễn Trọng Cường, Trưởng Đoàn Thanh Niên Công Giáo Việt Nam tại San Jose, đệ trình Đức Cha và các Linh Mục Chánh Xứ trong địa phận San Jose. Ông nêu ra lập trường của Cộng Đồng Việt Nam chống lại nhiệm kỳ 9 tháng của Cha Tịnh và việc bổ nhiệm bất thường của Cha Dương.

Các tài liệu dẫn chứng kể trên đã chứng tỏ rằng lệnh bổ nhiệm của Đức Cha là phi lý và ngược lại ý Giáo Dân. Đức Cha đã trả lời cho một vài người nhưng họ đã cho Ủy Ban chúng con biết rằng họ không thỏa mãn với thư trả lời của Đức Cha. Họ không chấp nhận lý lẽ mơ hồ của Đức Cha và bức tức về điều cáo buộc chủ quan của Đức Cha. Chúng con nghĩ rằng Đức Cha nên có một thái độ thận trọng hơn trong vấn đề này, đặc biệt là đối với những ý kiến xây dựng của con chiên Đức Cha, để tránh sự phẫn nộ của Cộng Đồng trong ngày Đức Cha về dự lễ tạm biệt Linh Mục Tịnh.

Ủy Ban chúng con đang được sự hỗ trợ mạnh mẽ của giáo dân và chúng con nguyện hết lòng bảo vệ Công Lý và Hòa Bình.

Trân trọng,

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo phận San Jose.

Bản sao kính gửi:

- Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ
- Hội Đồng Các Giám Mục Hoa Kỳ
- Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ.
- Đức Giám Mục Giacôbê Huỳnh Văn Của
- Các Linh Mục chánh xứ thuộc Địa phận San Jose
- Các Linh Mục Việt Nam tại Giáo phận San Jose

THU NGỎ

Bản tin *Chính Nghĩa* ra đời trong sự thương mến, nâng niu và triu mến của toàn thể Cộng Đoàn dân Chúa vùng San Jose. Lý do thật dễ hiểu, vì *Chính Nghĩa* là đứa con của Cộng Đồng, sinh ra đúng thời, đúng lúc và lại đáp ứng đúng lòng mong đợi của Cộng Đồng.

Thỏa mãn lòng mong đợi vì từ bao lâu nay Cộng đoàn dân Chúa vùng này vẫn thắc mắc và linh cảm một điều gì bất ổn, nghịch thường trong lẽ lối cai trị của Đức Cha Du Maine, thể hiện qua lối làm việc lúng túng, qua sắc diện đổi thay bất thường của Linh Mục Tịnh sau mỗi lần gặp Đức Cha. Ngài muốn nói thật, nói hết nhưng rồi lại ngưng lại khiến giáo dân càng thấy khó hiểu thắc mắc thêm. Nay thì Linh Mục Tịnh đã bị Đức Cha khéo léo đưa ra khỏi Địa phận, cho nên sự thật cần phải được *Chính Nghĩa* phơi bày.

Chính Nghĩa còn là niềm hãnh diện chung của Cộng Đồng vì đây là diễn đàn công khai của mọi giáo dân. *Chính Nghĩa* là nơi qui tụ của nhiều khối óc, nhiều văn nhân, thi sĩ, nhiều tinh hoa của Cộng Đồng chúng ta. Những tờ báo chuyên nghiệp cũng không thể làm được những gì *Chính Nghĩa* đang làm. Từ việc viết bài, sửa bài đến ấn loát, phát hành đều được thực hiện trong một thời gian kỷ lục vào những thời gian nghỉ ngơi sau một ngày vật lộn với sinh kế.

Nếu chúng kiến được cảnh sinh hoạt tập thể, già trẻ lớn bé, mọi người cùng viết bài, cùng in, cùng xếp báo, đóng báo và phải nhìn thấy những trang báo rời rạc được chuyển từ bàn tay em bé sang tay các cụ già và rồi tờ báo được hoàn thành và được mỗi giáo dân hoan hỉ đón nhận và đọc một cách thật kỹ lưỡng say sưa, người ta mới hiểu được *Chính Nghĩa* mạnh mẽ chừng nào.

Có Linh Mục đã đọc và tô màu những đoạn quan trọng của *Chính Nghĩa* và cho biết cảm tưởng

rằng *Chính Nghĩa* là hiện thân tinh thần khai phóng của Thánh Cộng Đồng Vaticanô II.

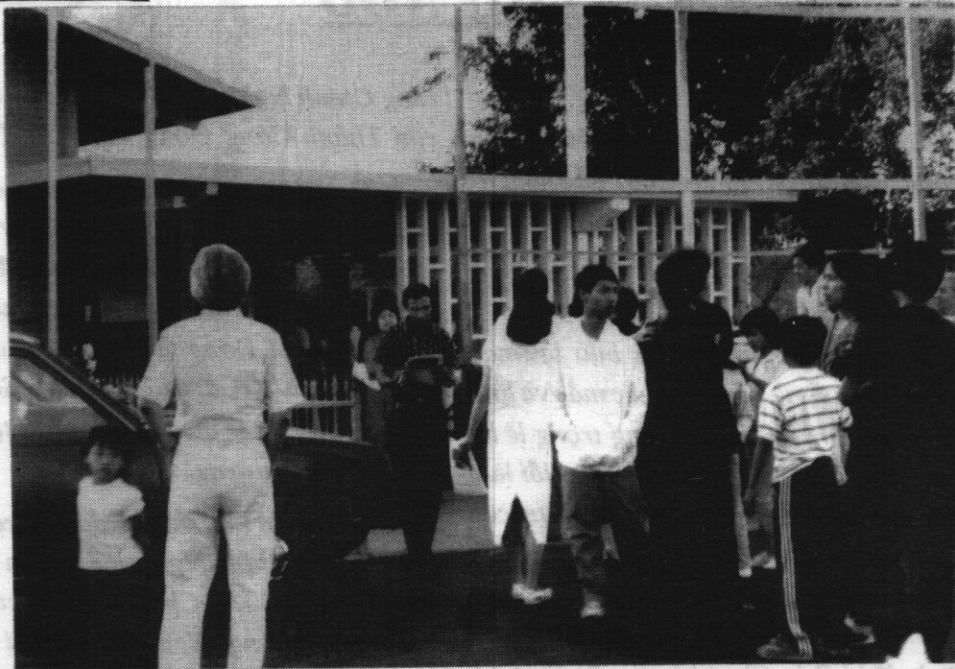
Trong tuần qua *Chính Nghĩa* đã được gửi đến hầu hết các Cộng đoàn Công giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ và Ngoại Quốc. Các bản dịch đã được gửi sang Tòa Thánh La Mã, Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ, các Linh Mục Chánh Xứ địa phương tại San Jose, một số báo chí Mỹ và sẽ được phân phát tại một số Thánh đường địa phương.

Để trả lời một vấn đề đang được nhiều độc giả thắc mắc là *Chính Nghĩa* lấy nguồn tài chánh từ đâu để hoạt động. Khi Chúa Kitô sai các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng, Ngài đã dặn đại ý rằng khi đem Công Lý và Hòa Bình cho muôn dân các con đừng mang hành lý gì đi theo, đừng lo phải ăn gì và ở đâu. Mọi sự Chúa sẽ an bài. Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình cũng đang hoạt động dưới bàn tay của Chúa Quan Phòng, lấy Công Lý và Hòa Bình làm sức mạnh chính yếu còn vấn đề tài chánh cho các hoạt động của Ủy Ban đều là phụ thuộc.

Dĩ nhiên, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình ra đời do sự thúc đẩy của giáo dân thì sự sống còn của Ủy Ban cũng hoàn toàn do sự ủng hộ của toàn thể Cộng Đồng. Các giáo dân Họ Đạo này đã đóng góp mua được Thánh Đường, đã tài trợ cho Họ Đạo phát triển từ 11 năm qua thì việc tài trợ cho bản tin *Chính Nghĩa* đâu phải là một việc khó khăn. Trong tinh thần cộng tác mở rộng nước Chúa và làm sáng danh Giáo Hội, chúng tôi rất hoan hỉ đón nhận bất cứ một sự đóng góp tự nguyện nào về nhân lực hay tài lực của Quý vị để *Chính Nghĩa* được ngày một hoàn bị và khởi sắc.

Bao lâu Công Lý còn bị chà đạp, Hòa Bình chưa thực sự có trong Họ Đạo này, *Chính Nghĩa* nguyện sẽ tiếp tục là tiếng nói bất khuất của Quý vị để đương đầu với mọi hình thức lạm dụng quyền bính bất cứ từ đâu tới.

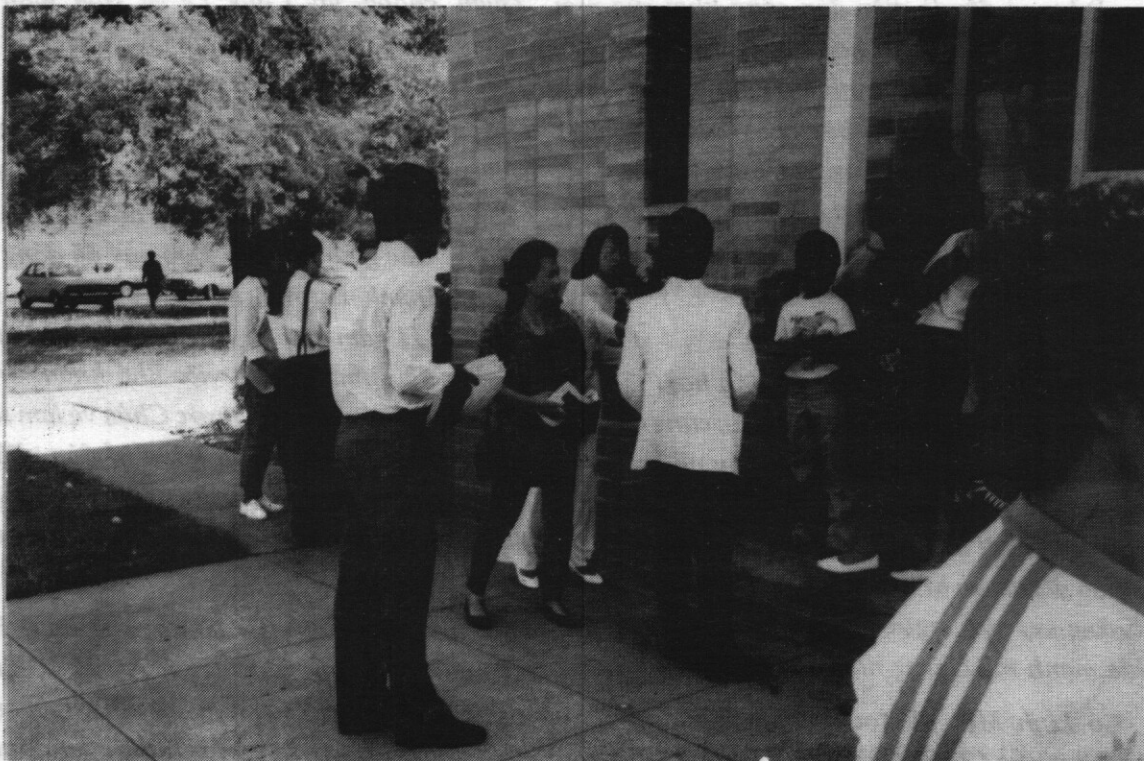
PHÓNG SỰ

HÌNH

ẢNH

*Cầm tờ Chính Nghĩa trên tay
Đọc liền kéo ngội rồi ngày trôi qua
Coi chừng tai nạn xảy ra.
Về nhà hãy đọc cả nhà nghe chung.*

*Ra về chưa được Bản Tin
Vội quay trở lại đi tìm để xin*

THÔNG CÁO

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình trân trọng thông cáo:
Nhằm tôn trọng Sự Thật và bảo vệ danh dự Linh Mục Chánh Xứ Nguyễn Văn Tịnh, Ủy Ban xin minh xác các điểm sau đây:

1) LM Nguyễn Văn Tịnh không hề tham gia, dưới bất cứ hình thức nào, dù trực tiếp hay gián tiếp, các hoạt động của Ủy Ban. Mọi sự suy diễn trái ngược đều hoàn toàn sai lạc, có tính cách phỉ báng, tạo sự bất công cho vị Linh Mục khả kính.

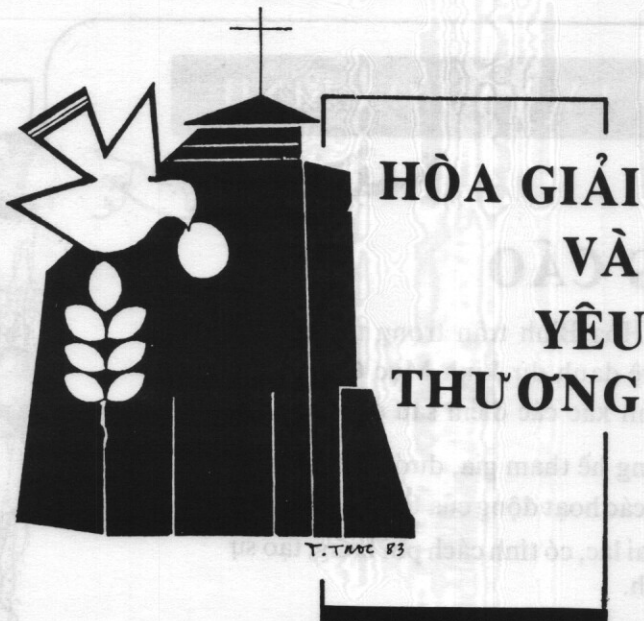
2) Tòa Giám Mục thay vì giải quyết thẳng vấn đề với Cộng Đồng lại cố tình gây áp lực và qui trách nhiệm cho LM Nguyễn Văn Tịnh và ép buộc Ngài phải gửi tâm thư đến từng gia đình giáo dân để yêu cầu mọi người đừng nói gì hoặc viết gì đến Đức Cha nữa. Hành động này chẳng những không giải quyết thỏa đáng vấn đề mà càng làm cho Cộng Đồng nói chung và Ủy Ban nói riêng xác tín rằng Tòa Giám Mục đã có nhiều thành kiến thiên vị. **Vì**, với Lương Tâm và Danh Dự, hơn ai hết Ủy Ban biết rõ mối liên hệ giữa Cha Tịnh và Ủy Ban.

3) Do đó, Ủy Ban rất tiếc không thể hoan hỉ đón nhận tâm thư của LM Nguyễn Văn Tịnh gửi cho giáo dân vì Ngài đã viết ra dưới sự ép buộc và hăm dọa về tinh thần của Thượng Cấp trong lúc Ngài chưa thực sự rời khỏi Địa phận.

4) Đối với việc chuyển LM Nguyễn Văn Tịnh khỏi chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo, Ủy Ban khẳng định rằng: Lệnh chuyển là phi lý. Tuy nhiên, Ủy Ban không thỉnh cầu Đức Giám Mục San Jose xét lại lệnh này, vì một khi cấp lãnh đạo không thuận thảo với nhau thì quyền lợi Cộng đồng sẽ bị tổn thương.

5) Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh đã chính thức yêu cầu Ủy Ban đừng nhắc gì đến Ngài trong các bài viết. Do đó, Ủy Ban đã chiều ý Ngài nên chỉ nhắc đến một cách hết sức hạn chế. Vì tên tuổi Ngài gắn liền với lịch sử Cộng Đồng, cũng như hình ảnh Ngài đã ngự trị trong con tim của mỗi Giáo Dân, nên Ủy Ban rất tiếc không thể hoàn toàn thỏa mãn lời yêu cầu của Ngài được. Cá nhân LM Chánh Xứ Giuse Tịnh có thể chịu cảnh đọa đầy vì đức **vâng lời** và đức **hy sinh**, nhưng cả một Cộng Đồng không thể hy sinh sự trường tồn của Họ Đạo cho một thành kiến sai lạc của Bề Trên.

San Jose, ngày 10 tháng 7 năm 1986
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình

NGUYỄN KHIÊM CUNG

Cộng đồng Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose hiện nay đang gặp những khó khăn và tuyệt vọng tột cùng nhất trong suốt 11 năm. Kể từ ngày được gây dựng đến nay, do 2 bài sai đến từ vị Giám Mục chủ chăn nổi tiếng là uyên bác và có những công trạng mà giáo dân cùng màu da và yêu dấu của Ngài gọi Ngài là một loài rắn độc. (Mặc dầu rất đau khổ, Giáo dân VN theo tinh thần sống Đạo chưa bao giờ dám xử dụng những từ ngữ quá nặng nề như thế).

Hai bài sai, hầu như toàn thể giáo dân Công Giáo VN tại đây đã biết, đó là:

1. Sự ra đi về nơi vô định của Linh Mục, Nguyễn Văn Tịnh, người đã đổ những giọt mồ hôi nhọc nhằn đầu tiên cho công cuộc gây dựng và thành lập mái nhà Công Giáo VN tại vùng đất mà thoạt trông từ bên ngoài thì thật hiền hòa và yên bình nhưng bên trong thì giông tố vẫn mãi đến không ngừng.

2. Sự bổ nhiệm chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo cho LM Lưu Đình Dương, người đã đổ rất nhiều mồ hôi cho công cuộc phá hoại sự đoàn kết của Công Giáo VN, cũng như tổ chức những âm mưu chống phá một ước nguyện hoàn toàn hợp tình và hợp lý của toàn thể giáo dân VN tại vùng này, đó là một giáo xứ để quay quần.

Tôi là một giáo dân trẻ, định cư và lập nghiệp tại đây từ hơn 9 năm qua, một thời gian đủ dài để nhìn thấy được mọi biến cố xảy đến với cái Cộng Đồng Công Giáo VN tại nơi này từ những ngày sơ khai cho đến nay. Cho nên tôi không cần bất cứ ai phải kể cho tôi nghe những chuyện gì đã và đang xảy đến, bởi vì chính mắt tôi đã thấy được trong những đêm tối với cái lạnh thấu xương của mùa đông, thời gian mà người Công Giáo VN lập nghiệp tại đây còn thưa thớt, Linh Mục Tịnh đã đến từng nhà Giáo dân trong vùng để kêu gọi đóng góp nhân lực cũng như tài lực cho công cuộc xây dựng một ngôi nhà chung cho Công Giáo VN. Và chính tại tôi đã nghe được những lời an ủi thật tình người đến từ LM Tịnh trong những giờ phút cô đơn to lớn bao trùm lấy những kẻ già yếu và bệnh tật hoặc những kẻ một thân một mình sống trong tuyệt vọng tại mảnh đất xa lạ này vì đã để lại sau lưng gia đình và người thân ở bên kia bờ của Thái Bình Dương.

Và cũng chính tại tôi đã được nghe những lời hòa giải và yêu thương của Linh Mục Tịnh gửi đến cho những kẻ đứng trong bóng tối quấy phá Cộng Đồng, cũng như những kẻ gửi thư nặc danh thật hèn hạ để vu khống cho cá nhân LM Tịnh và những người đang làm việc trong Họ Đạo.

Lại nữa, chính tại tôi đã được nghe những lời chỉ trích thật hằn học và vô cớ, cũng như những lời mỉa mai vì ghen tương vô lý với Linh Mục Tịnh được phát ra từ cửa miệng của Linh Mục Lưu Đình Dương.

Và kế tiếp, chính mắt tôi đã được đọc những biên bản tối mật của LM Dương được gửi trong bóng tối đến vị chủ chăn của Giáo phận về việc chống phá thỉnh nguyện một Giáo Xứ VN và vu khống LM Tịnh cũng như Ban Chấp Hành được Anh Em Thanh Niên Công Giáo phơi bày ra ánh sáng.

Thời gian gần đây, trong tất cả Thánh Lễ VN cũng như trên tờ thông tin liên lạc hàng tuần của Họ Đạo, sự Hoà Giải và Yêu Thương đã nhiều lần được chính Cha Xứ cũng như các Cha Phó kêu gọi, gần như là một mệnh lệnh đến cho Giáo dân.

Cá nhân tôi, sẵn sàng đồng ý quên mọi quá khứ cũng như việc làm của những người phá hoại và sẵn sàng chạy đến với họ để trao đổi sự hòa giải và yêu thương lẫn nhau trong tình anh em, cha con nếu

CÁO LỖI

Vì sự sơ sót của ấn công, nên đã có sự sai lầm đáng tiếc về địa chỉ trụ sở của bản tin **Chính Nghĩa** số 1. Xin thành thật cáo lỗi cùng quý độc giả.

những kẻ chống phá trước đây thành tâm hối lỗi. Nhưng như thế không có nghĩa là tôi sẽ chấp nhận vị Linh Mục không có một công lao gì trong việc xây dựng mà còn ngược lại như thế là người chủ chốt của toàn bộ âm mưu chống phá điên cuồng, về làm Chánh Xứ của một Giáo Xứ đang quần quai đau xót vì chính bàn tay phá hoại của vị ấy. Tại sao lại có chuyện quá đỗi vô lý xảy đến cho người Công Giáo VN tại vùng đất này như vậy được? **Không, không bao giờ chấp nhận được.**

Đã có người đặt câu hỏi rằng: Hãy cứ để cho LM Dương về làm chánh xứ, biết đâu LM Dương đã thành tâm hối cải, sẽ làm được việc trong tình đoàn kết và yêu thương? Tôi không muốn trả lời câu hỏi ngây ngô như vậy, mà ngược lại, tôi muốn hỏi những người ấy rằng, Quý vị có thể chấp nhận một anh Cán Bộ Cộng Sản tập kết và trung kiên vừa hồi chánh, đã có những chứng cứ rõ ràng trong việc chỉ huy chôn sống hàng ngàn người dân vô tội trước đây tại miền Trung được bổ nhiệm làm vị chỉ huy một đoàn quân của Chính phủ Quốc Gia hay không?

Riêng tôi, trong những thánh lễ VN mà tôi dự, đến phần lời nguyện giáo dân thì tôi vẫn tự nguyện rằng:

“Lạy Chúa, chẳng lẽ chúng con, những kẻ khốn cùng và đau khổ vì bị phá hoại, cứ vẫn phải cu rumber mang sự Hoà giải và Yêu thương của Bề Trên đi mãi trong tâm tối?”

Và lạy Chúa, xin dùng quyền năng của Ngài mà mở cánh cửa nặng nề vĩ đại và cổ kính của Tòa Giám Mục, mà từ ngày Giáo Phận San Jose này được thành lập cho đến nay đã đóng kín, để ánh sáng của Công Lý và Hòa Bình rọi thấu được đến bàn giấy vị Giám Mục thông thái của chúng con. Chúng con nguyện xin Chúa”.

**KHÔNG THANH LAP
GIÁO XỨ
CHO NGƯỜI CÔNG GIÁO
VIỆT NAM TẠI SAN JOSE
LÀ KỶ THI VÀ BẤT CÔNG**

NHỚ THƯƠNG

Cha chánh xứ Nguyễn Văn Tịnh

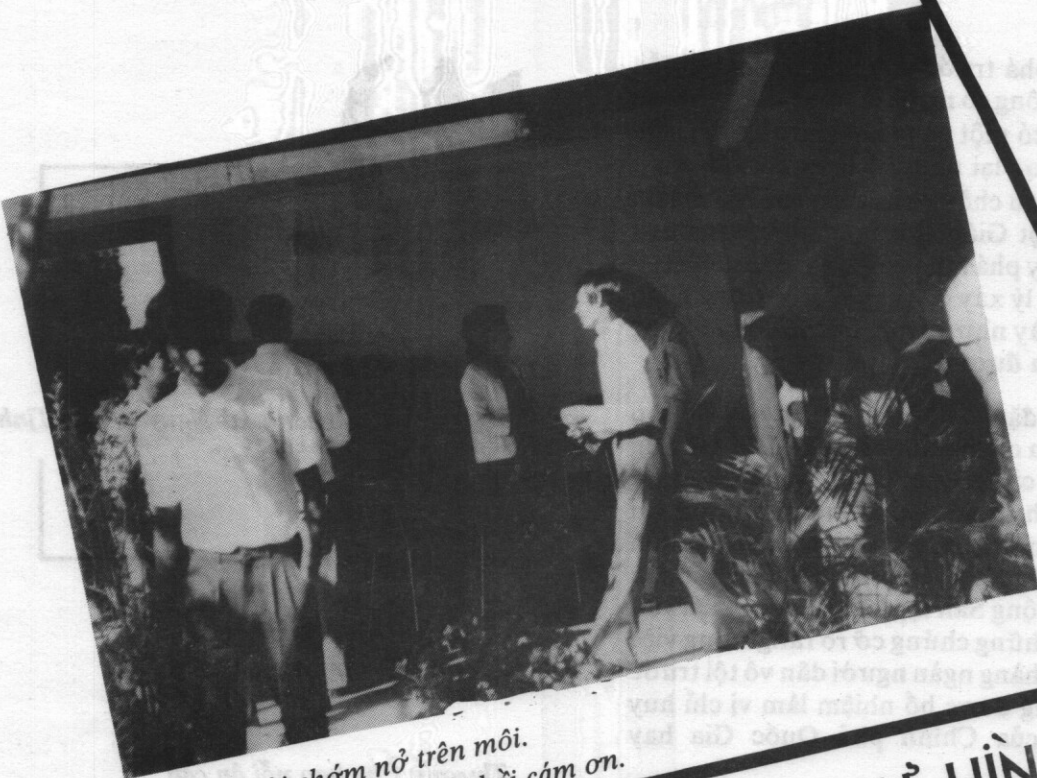
“Thức lâu mới biết đêm dài,
Ở lâu mới biết lòng người có nhân”

***

Thương Cha bao nỗi ân cần
Để thương mến tiếc, mỗi lần lễ xong
Đã từ, tạm biệt, ước mong...!
Lệ châu chảy xuống, ức lòng quặn đau...
Thương Cha từ trước đến sau
Dặn giò cận kề, yêu nhau đến cùng
Cố lo mọi việc toàn xong
Ba Tòa chống đối ở trong nhà thờ
Lo âu, chuẩn bị từng giờ
Tiền nong, sổ sách, đón chờ người trao
Vi thương, tóc bạc, máu cao
Mấy lần toan dứt, phải vào nhà thương
Cha con những nhớ cùng thương
Trăm thương, ngàn nhớ vẫn thường nhớ thương
Vi thương đến nỗi Bất thường
Vi Cha, vi Chúa, ta thương nhau cùng
Xin Cha nhận lấy tấm lòng
Cha, con mến Chúa trong tình yêu thương
Lúc gần quá nặng mến thương
Đến khi xa vắng, nhớ thương càng nhiều
Xin cha nhớ lấy những điều...

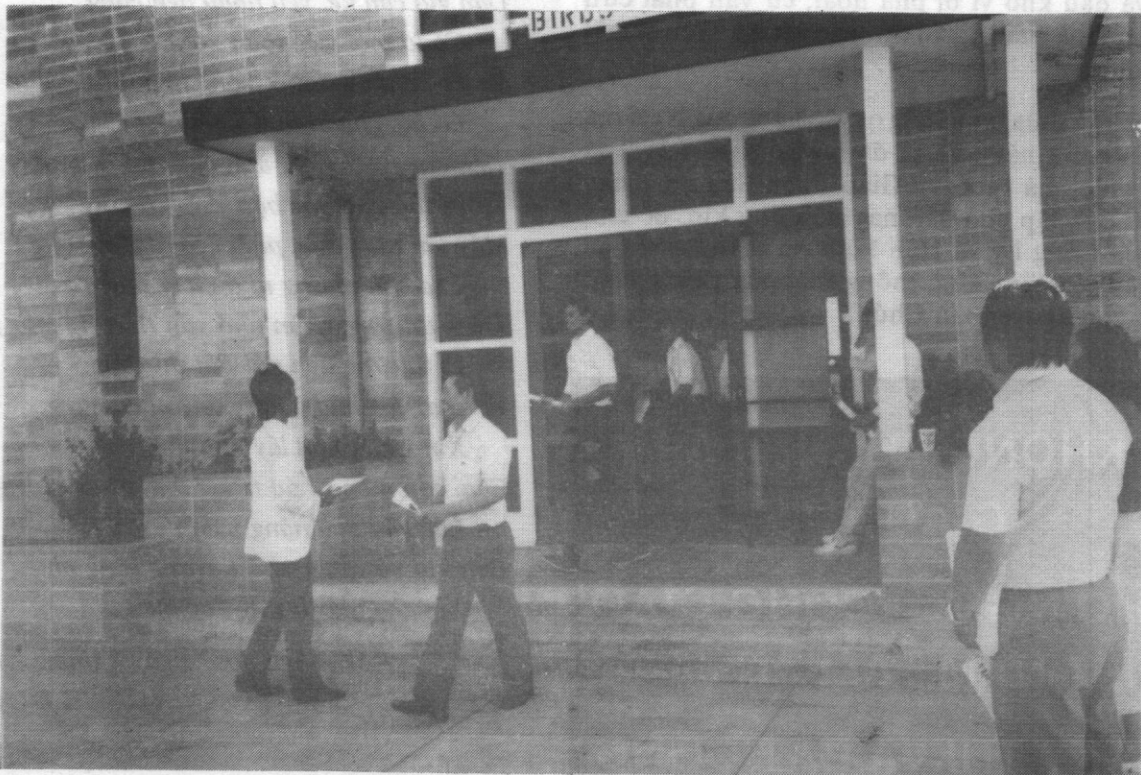
San Jose, ngày 8 tháng 7 năm 1986.

TRÙNG DƯƠNG

Nụ cười chớm nở trên môi.
Tay cầm Chính Nghĩa bởi hồi cảm ơn.

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH

Lễ xong thơ thới ra về
Tay cầm Chính Nghĩa đọc mê mẩn người

LẠY CHÚA,

THỪA CÙNG AI

... Bỗng một lúc tôi bị mất đi nhiều cái yêu quý nhất, thân ái nhất ở một khoảng đời. Như chim con bị bắt lia khỏi tổ ấm, chim con ở tôi chưa đủ cánh nên làm sao mà bay bổng. Lúc đó là những lúc tôi phải xa cha, xa mẹ, xa gia đình, xa quê hương... Làm thân con gái ở tuổi vừa mới lớn không kinh nghiệm, không dạn dày với hai tay bé nhỏ và thật cô đơn khổ sở với những tiếp nối không ngừng thử thách trong xã hội máy móc và thiếu hẳn tình người này. Như một Hồng ân của Thiên Chúa, đã cho tôi gặp ngài, Cha Tĩnh thân kính nhất của tôi. Tôi được nghe ngài nói, được nghe những lời dạy dỗ thâm sâu nhất ngoài chức vị Linh mục mà ngài như một người cha đang chăm chút cho con, như một người mẹ đã và đang dạy tôi cách sống làm người, đã làm gương cho tôi sống nhẫn nhục, chịu đựng và hy sinh, đã hướng dẫn tôi bước vào đời. Tôi làm sao quên được khi ngài lo cho tôi bởi những cạm bẫy cám dỗ của dục vọng xa hoa mà thân tôi dễ vấp ngã. Ngài an ủi tôi khi tôi đang bên bờ vực thẳm, giúp tôi tìm ra ý nghĩa của cuộc sống và bình an trong tâm hồn, tìm cho tôi có những sinh hoạt tập thể lành mạnh và tôi đã thấy mình không thiếu cha thiếu mẹ, đời sống đơn sơ và giản dị của ngài như ánh đèn soi trong đêm tối để tôi và những người trẻ như tôi bước tới. Tôi làm sao quên được những lời ngài khi hướng dẫn người bạn trai của tôi lúc đó là một

người ngoại giáo, tôi làm sao quên được khi ngài giúp chúng tôi kết hợp vào đời sống hôn nhân, tôi làm sao quên được nỗi vui mừng và xúc động nhất trong đời khi ngài chủ hôn lễ cưới cho chúng tôi, hai người nghèo cô đơn và lạc loài nhất, ngài đã làm cho ngày cưới của chúng tôi linh động nhất, ngài đã hướng dẫn tôi cung cách làm vợ, giúp người bạn đường của tôi biết cách xử thế, chúng tôi được hòa hợp và hạnh phúc nhờ ngài. Chúng tôi cảm tạ Chúa đã ban ngài cho tôi, cho những người trẻ như chúng tôi được đến để thừa cùng.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài là một nhà độc tài? Thì tôi xin thưa: Không! Ngài là một người đơn sơ chân chính, biết quên mình và yêu người.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài tham quyền cố vị? Thì tôi xin thưa: Không! Ngài chẳng có của riêng nào cả, ngoài tấm lòng riêng của ngài. Sự hiền lành và dị biệt nhất ở con người ngài.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài có thích đàn bà con gái? Thì tôi xin thưa với hai tay cao: Không! Vì tôi đã là con gái, là đàn bà. Tôi thật cảm phục trước sự trong sạch và liêm khiết của ngài. Sự tế nhị khi vợ chồng chúng tôi đến thăm ngài vào lúc hơn mười giờ tối thì điện thoại ở phòng ngài reo vang trong lúc ngài đang làm việc. Tôi định nhận phone hộ ngài thì ngài đã nhẹ nhàng bảo chồng tôi nghe hộ (vì không muốn mọi người hiểu lầm ngài đã tiếp xúc với đàn bà ở giờ đó). Một lần có việc ngài phải đưa tôi về. Như một người tài xế taxi chuyên nghiệp, ngài đã nói với tôi một lời khéo léo: “Con hay ngồi ở băng sau cho thoải mái” và tôi đã hiểu ngài hơn hết.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài đã hướng dẫn sai lạc? Thì tôi xin thưa: Không! Lời ngài là ánh sáng đời tôi, lời ngài giúp tôi xóa đi những muộn phiền, đời sống của ngài đã giúp chúng tôi được hạnh phúc và thăng hoa, giúp được công đồng vững mạnh, uy tín và nhiều yêu thương.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài không có tài năng đức độ? Thì tôi xin thưa: Ngài có thừa, ngài có đủ tài, đủ uy tín để thành công ở một đại hội Công giáo VN lần thứ nhất (1980) trong toàn quốc Hoa Kỳ. Nếu không vì uy tín Ngài thì làm sao bao nhiêu giáo

dân trong cộng đồng mở rộng lòng, rộng cửa như những motel bé nhỏ để chào đón những khách thập phương đổ về tham dự ngày đại hội vĩ đại nhất của người tị nạn lần đó. Và cũng từ khởi điểm đó mới có những hội đoàn dựa theo để làm những hội chợ Tết sau này. Tuy với nhiều thành công nhưng ngài không lạm dụng để mưu lợi riêng cho mình, không huênh hoang ngạo nghễ.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài chỉ biết chia rẽ, bè phái với những người giàu có? Thì tôi xin thưa: Ngài chỉ đến với sự kết hợp, tự nhiên, ngài biết yêu thương và ngài được yêu thương. Ngài sống đơn hèn, không sang trọng, không quý phái, không bề ngoài, nhiều người sống với Chúa vì ngài.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài xa lạ thích nịnh bợ tăng bồng? Thì tôi xin thưa: Ngài rất gần gũi với mọi người, biết lắng nghe, biết xây dựng, biết giúp đỡ nhất là những người nghèo khó và những người chưa biết Chúa. Tôi còn nhớ có một lần tôi tâm sự với một linh mục khác về những khổ sở bị dằn vặt trong cuộc sống. Tôi bị linh mục đó phán cho một câu để rồi không bao giờ tôi dám nói nữa: “Tôi không phải là thùng rác để đổ những muôn phiền”. Thế nhưng ngài (Cha Tịnh) đã không làm như vậy. Ngài đã yên lặng lắng nghe tôi tâm sự, kể lẽ cũng như nhiều người bạn trẻ khác của tôi, ngài như một “counselor” phải chịu ngồi nghe hàng giờ, hàng nhiều lần trong những năm những tháng. Ngài sáng suốt kiên nhẫn giúp chúng tôi giải thoát những ưu tư một cách hiệu nghiệm, không đổ vỡ, không khổ đau và vươn lên trong tình yêu của Thiên Chúa mà không tốn tiền. Ngài không nhận một thù lao, không nhận lời cảm tạ mà chỉ khiêm tốn nói với chúng tôi hãy cảm tạ Thiên Chúa vì ngài là tôi tớ chỉ làm việc cho Chúa thôi.

— Nếu có ai bảo rằng ngài quá bảo thủ khắt khe? Thì tôi xin thưa: Không, ngài rất hòa điệu, uyển chuyển, đừng lầm lẫn với cái vóc dáng bên ngoài của ngài mà chính mình đã khắt khe với ngài.

— Nếu có ai bảo rằng: Ngài rất kiêu căng và ngạo mạn? Thì tôi xin thưa: “Không! Ngài rất khiêm nhường, rất nhặn nhục, không tranh chấp và tôn trọng lẽ phải, ai sợ hãi lẽ phải mới lên án ngài.

— Nếu có ai bảo rằng Ngài rất sung sướng, khéo giả vờ đóng kịch? Thì tôi xin thưa: Không! Ngài rất đau khổ, không sung sướng, không biết đóng kịch. Nếu ai biết nhìn Ngài qua hình dáng nhân diện đã không bảo Ngài như vậy.

— Nếu có ai bảo rằng ngài đang ở trong tội đĩnh của danh vọng quyền hành thì tôi xin thưa ngài đã ở trong tận cùng của đau khổ, nhẩn nhục và khiêm nhường trong chức vị.

— Nếu có ai bảo rằng ngài phải từ nhiệm vì không đủ tài đức để hướng dẫn đoàn chiên. Thì tôi xin thưa ngài rất xứng đáng và hơn hẳn ở nhiệm chức của ngài. Tôi chưa thấy ai đã làm việc với tài với trí như ngài, đã tận tụy và biết chăm sóc đàn chiên của mình, biết bảo vệ chiên con khi bị sói dữ tấn công dù mình đã phải chịu nhiều thương tích.

* Và nếu vẫn còn có người bảo rằng ngài đang có những thói xấu trên thì tôi xin thưa: Người là Quỷ dữ, Thiên Chúa sẽ chẳng tha người, cứ chờ xem lời người tồn tại đến bao lâu và có lúc nào người đã tự xét tận đáy lòng mình về những việc người đang làm chưa? Người đã tự thưởng phạt những hành động của người chưa? Có bao giờ người được khen một lần trong đời vì một việc làm nào tốt của người chưa. Nếu chưa thì người thật đáng thương và tôi chắc chắn Cha Tịnh cũng đã từng tha cho người rất nhiều lần và mãi mãi. Nếu rồi thì người hãy đến trước một tấm gương lớn thật sạch, để nhìn rõ con người người, nhìn thật kỹ và toàn diện để biết người đang đi tìm gì?

* Lạy Chúa, chắc Chúa đã thấy, đã biết, xin Chúa hãy trả công thật hậu cho những người đã theo Chúa với lòng khiết tịnh và xin Chúa hãy làm việc đùng để thời điểm của quỷ dữ lộng hành.

* * *

Rồi cũng từ lúc đó, tôi gặp lại Cha Dương, tôi biết ngài từ khi tôi còn bé tí, từ khi ngài mới là thầy giúp xứ ở họ đạo nhà tôi. Mười mấy năm sau tôi lại gặp ngài ở xứ người, tôi mừng rỡ khi đã trông thấy ngài. Từ cung cách, nhân dáng đến lời nói ngài không mấy chi thay đổi. Ngài đã không nhận ra tôi vì ngày xưa tôi mới học lớp năm, tôi nói với ngài tôi

là con ông C. Ngài đã cười và la lên: “Hê! Con ni, bây giờ mi lớn quá, tao nhìn mi không ra”, ngài nhớ rõ ba mẹ tôi, anh chị tôi, ngài bảo tôi: “Còn thằng A (anh của tôi tuổi lớn hơn ngài và cũng có địa vị ngoài xã hội) bây giờ nó ở đâu, làm chi? Con chị mi lấy chồng chưa? Đây là những lối thăm hỏi của những người miền Trung chúng tôi, ngài có đến dự lễ cưới của tôi. Ít nhất cũng ba bốn năm tôi không gặp ngài cho đến một lần tôi cùng gia đình tôi đi dự lễ Truyền Chức của Cha Hương, vợ chồng tôi cùng đến chào ngài và thăm hỏi sức khỏe. Ngài cũng đã cười và la lên: “Hê, con ni, mi có mấy con rồi?” “Dạ, đây là những con của con”. Chồng tôi cũng bắt tay ngài xã giao và thật tình cờ lại hỏi: “Lúc này cha ở đâu?” “Ở Los Altos”. “Sao cha không làm việc với Cộng đồng VN cho vui?” Ngài lắc đầu và nói: “Không tôi không thích, làm chi, tôi đang làm cho giáo xứ Mỹ”. Một chút ghen ngào đã đến với tôi lúc đó, những mặc cảm xưa cũ đã dâng lên trong lòng, tôi chỉ biết mím môi nhìn chồng như để phân trần nhưng không nói được vì chồng tôi đã trực tiếp nghe lời ngài chứ không qua người nào khác và ngài cũng biết rõ hơn ai chồng tôi là một người công giáo mới, tôi mặc cảm với chồng vì chính những người con Chúa còn kỳ thị nhau, tôi tự hỏi và lo lắng những linh mục như cha sẽ giúp gì cho tôi, rồi cảm thấy mình có tội nên đuối ngay ý nghĩ không nên xét đoán người khác, nhất là các linh mục tu sĩ, các ngài có làm sai thì để Chúa phán xét, chứ mình không được quyền lên án và ba mẹ tôi cũng đã từng dạy tôi như vậy. Nhưng cũng từ đó vì mặc cảm tôi đã thấy không cha nào giống cha nào. Và thừa cha chắc cha đã biết.

Thay lời tạm biệt

Từ khi hiểu biết và khôn lớn tôi thấy luật tự nhiên của Thiên Chúa: có âm, có dương; có suy, có thịnh; có trừng phạt và có trả công nhưng chỉ có Thiên Chúa mới làm được, còn việc tự nhiên của con người, có trên thì mới có dưới, nhưng nhờ có dưới thì mới được làm trên, có học thì mới hành, có chủ tịch thì phải có phó. Có hiểu biết thì mới được thương yêu, những lời hát bình dân, dễ nhớ và gọn gàng nhất trong kinh hòa bình mà tôi thuộc nằm lòng nhưng rồi tôi đã thấy lòng mình không ổn khi

tôi thấy Cha Tịnh của tôi, đã chẳng được thưởng mà lại bị đọa đày, coi rẻ, càng không ổn hơn khi thấy hai cha phụ tá của họ đạo đã bao nhiêu tâm sức cùng với Cha Tịnh gây dựng nên cộng đồng đã không được Đức Cha ngó ngang, ban thưởng thì hưởng gì những người như tôi, như anh, như chị, như các bác các ông các cụ được bình yên để tôn thờ Chúa? Ôi đoan trường ai có qua cầu mới hay là vậy. Rồi bỗng dưng Cha Dương từ một chỗ nhảy vọt qua mấy cấp. Từ một người đã chống đối, đã bỏ rơi cộng đồng thì làm sao kết hợp được với cộng đồng này. Và lạy Chúa, con biết thừa cùng ai. Khi Cha Tịnh yêu dấu của con đã phải ra đi.

NGỌC TRINH

Lời
nguyện
không tên số I

*Lạy Chúa, chúng con là bầy chiên ty nạn
Chẳng quên ơn Ngài cứu độ lúc gian nan
Ở nơi đây chúng con sống cảnh cơ hàn
Tâm trạng giáo dân mất quê hương xứ sở.*

*Chúng giữ niềm tin dù quê hương đổ vỡ.
Chúng con xin thành lập giáo xứ thể nhân
Thỉnh nguyện thư, các đoàn thể đã bao lần
Dem dâng lên nhưng Giám mục luôn từ chối.*

*Phải chăng bởi một số linh mục phản bội
Đã hơn một lần trốn chạy bỏ đàn chiên
Hôm nay lại giả dạng là “mục tử hiền”
Nên “vâng ý bề trên” chống lập Giáo Xứ*

*Lòng dạ nào mọc lên trong hồn mục tử
Nên xúi bẻ trên để chia nát đàn chiên*

*Phải chăng là vì danh vọng hay tiền?
Ganh ghét, nghĩ không được ăn nên đạp đổ?*

*"Mục tử hiền" nào nữ để đàn chiên khổ?
Đúng là kẻ làm thuê, chết bỏ mặc chiên
Ôi quê hương! Giáo hội mẹ, khổ nhân tiền
Nhẫn tâm, những mục tử làm điều như vậy*

*Đàn chiên này quyết là không muốn nhìn thấy
Mục tử chân thuê về xé nát đàn chiên
Vâng lời? Hay khoái chí, nghĩ vớ được tiền?!*
Nên quyết phen này không bỏ lỡ cơ hội.

*Cứ nhân danh "vâng lời" để che mọi lỗi
Làm một màn "hòa giải" là sẽ xong xuôi
Đức Cha đi trước kẻ giện cũng phải nguôi
Nếu không sẽ trùm lên đầu "CHIÊN CHỐNG CHÚA"*

*Rừng biển ngữ dù có mọc lên tua tủa
"Hãy về đi chẳng có ai nhận mục tử đâu"!!!
Nhưng đã có Đức Cha dẫn lối đi đầu
Và chung quanh có thêm vài anh cảnh sát*

*Ta còn sợ gì nữa? Đầu đầy bóng mát
Sẽ rung đùi, tại vị chức mới của ta
Rồi sau đi khuyên dụ (mấy ông cụ già)
Về cấm đoán đàn con cháu là xong hết.*

*Nhưng thưa Ngài, nếu nghĩ thế là làm to
Giáo dân ty nạn chứ đâu phải học trò
Để phán báo sao phải nghe làm như vậy
Bảo vệ CỘNG LÝ HÒA BÌNH đã đứng dậy*

*Nhưng chẳng bỏ thư rơi, chẳng viết nặc danh
Giới luật yêu người, mến Chúa phải song hành
Vâng lời không có nghĩa, không được thỉnh nguyện
Đừng nhằm lẫn để rồi hiểu lầm câu chuyện*

*Mà sinh ra, mất hòa khí với anh em
Lạy Chúa, bầy chiên con chỉ một nỗi thèm
Cho chúng con xin nâng lên hàng giáo xứ
Cho chủ chăn và chiên hợp an, trật tự*

*Cho mục tử biết lắng nghe tiếng của chiên
Để cho đàn chiên thấy đúng MỤC TỬ HIỀN
Và cho muôn người đem lòng yêu trọn vẹn
Cho Giáo Hội Việt và nước Chúa trị đến.*

CHIÊN TỶ NẠN

Song thất 86

Gương là một tấm kính, làm bằng thủy tinh, bằng phẳng hay lồi lõm tùy loại. Mặt trái có tráng lần thủy ngân mỏng, màu bạc để có màn ảnh phản chiếu.

Mọi vật hay người đi qua, đều có tấm hình hiện lên trong gương. Hình hiện đó cũng tùy kích thước và loại kính; có hình bằng với cảnh thật, có hình lại to hay nhỏ hơn hiện lên trong gương với một khoảng cách bằng khoảng cách từ vật tới gương.

Vì thế người ta lấy gương để soi ngắm chính thân mình hay cảnh vật chung quanh để biết mình già, trẻ, xấu, đẹp, đanh đá hay hiền lành... Cũng vì thế người đời thường dạy những thuộc hạ hay cấp dưới bằng câu: "hãy trông gương những người đạo đức, tốt lành và có đức hạnh nét na, công bằng..."

Tôi là người con sinh ra trong một gia đình Công Giáo, thuộc vùng phi nhiều của Cửu Long Giang; Nên được dạy dỗ và uốn nắn từ ngày còn nhỏ, và cũng thường lấy các Cha, các Cố để làm gương sáng dạy tôi, nhất là sự công bằng và thương yêu...

Thế rồi đột nhiên, Cộng sản dày xéo trên quê hương tôi như một cơn ác mộng đi qua đời tôi. Tất cả trung tín, công bằng hầu như không còn được tôn trọng. Bởi vì Cộng sản đã lấy lừa dối và bất công để cai trị người dân lành của tôi như: dạy trẻ em ở trường, bịa đặt tố cáo cha mẹ, người bên cạnh tố cáo lẫn nhau và nhất là những cán bộ tìm đủ cách cáo gian cho người dân để đưa họ vào tù.

Các tôn giáo bị giới hạn và cấm cách đàn áp, nhất là Công Giáo. Cũng vì thế nên mẹ tôi tìm cách

để dẫn tôi đi vượt biên hy vọng tìm được tự do hành đạo.

Nay tôi đã đủ trí khôn để so sánh thế nào là gương công bằng và trung tín; Đùng lúc Cộng Đồng Công Giáo tại San Jose họp nhau để thỉnh nguyện Đức Giám Mục Du Maine xin Giáo Xứ Thể Nhân.

Tôi hiểu rằng Ngài không muốn cho chúng tôi Giáo Xứ Thể Nhân vì quyền lợi địa phương. Nhưng làm quan thì phải có dân, nên Ngài tìm cách để trì hoãn, cuối cùng mới cứu xét cho một Họ Đạo.

Nhưng để cho việc trì hoãn trên có lý do, vì trên nước Mỹ đã có tới 14 Xứ Đạo cho người Việt Nam. Tại sao Giáo Dân Việt Nam tại San Jose có đủ điều kiện lại chưa có. Phải chăng là một nhóm Linh Mục Việt Nam cố tình cản trở sự cứu xét của Đức Giám Mục. Bằng chứng là chỉ mùa hè năm 1984 nhóm Linh Mục này đã trình lên Đức Giám Mục Du Maine tới ba văn kiện tố cáo mơ hồ như: a) Đồng ý ủng hộ ý kiến Đ.G.M. phân tán người Công giáo

Việt Nam vào các giáo xứ địa phương; b) Cha Giuse Nguyễn Văn Tịnh hướng dẫn Cộng đồng sai lạc... c) Yêu cầu Cha Tịnh từ chức Giám Đốc Trung Tâm Mục Vụ.

Ngày trước các phụ huynh và thượng cấp, nhất là các vị lãnh đạo tinh thần, thường dạy con và thuộc cấp hãy soi gương đáng này, bậc khác. Hôm nay tôi không biết dạy con tôi theo ai? Vì nếu lấy một số đáng này, bậc khác có ảnh hưởng và quyền thế trực tiếp đến Giáo Phận tôi để dạy con bắt chước thì thà lấy cục đá buộc vào cổ chúng quẳng xuống biển lại quý hơn. Chẳng lẽ lại dạy con sau này phản lại dân tộc, hay tìm gian trá để được chức tước, bổng lộc ư?

Ồ! Đời là thế thế! Nhưng Chúa lại dạy: "Người mù dắt kẻ mù thì cả hai đều sa xuống hố".

Con biết tin ai lạy Chúa?

LẠC LÔNG

Ba thương chín nhớ

(Thương nhớ Cha Joseph Nguyễn Văn Tịnh nhân ngày rời Họ Đạo sau 11 năm)

Một thương tuổi hạc đã cao,
Mà sao nhân giới nữ nào bắt tôn?
Hai thương sức khỏe hao mòn,
Mà bao chua xót vẫn còn không tha?
Ba thương đức độ, tài ba,
Mà sao thiên hạ lại tra oán ròng?

Chữ rằng thương nhớ song song,
Phụ thân chín nhớ bỏ công trình bày.
Một nhớ trong lễ hằng ngày,
Hết lòng khuyên nhủ giải bày phúc âm.
Hai nhớ những phút âm thầm,
Thở than cùng Chúa nguyện cầu xin thương.
Ba nhớ khi tới hội trường,
Họp đoàn họp xứ Cha thường lo toan.
Bốn nhớ các buổi canh tân,
Giải hòa rèn đức luyện thân giúp người.
Năm nhớ chia xẻ tươi cười,
Cảm thông ý kiến cao vời liên miên.
Sáu nhớ khi gặp ưu phiền,
Đặt mình trong thế lo liên giúp mau.
Bảy nhớ thấy kẻ yếu đau,
Thân già mặc kệ tiến mau cấp kỳ.
Tám nhớ thấy kẻ sinh thì,
Lo âu sẵn đón có kỳ kiệt hơi.
Chín nhớ thấy kẻ qua đời,
Sẵn sàng hộ giúp không mời cũng đi.
Thương mà nhớ cha rơi giọt lệ
Bút mực nào mà kể cho xong.

Maria QUY (Legio)

THÁNH LỄ BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH NGÀY 20.7.86

Theo bức thư chung mới nhất gửi các giáo dân Việt Nam tại San Jose, Đức Cha Du Maine thông báo là ngày 20-7-86 Ngài sẽ về Họ Đạo cử hành một thánh lễ Hoà Giải trọng thể. Đây là một sáng kiến rất hay vì Cộng Đồng cũng đang trông chờ dịp may hiếm có này để Đức Cha được nhìn tận mắt Cộng Đồng bày tỏ công khai lòng biết ơn Cha Giuse Nguyễn Văn Tịnh và chúc mừng Cha vì Ngài đã đi xong chặng đường Thánh Giá tại địa phận này và chắc hẳn sẽ có cảnh Cha con cùng sụt sùi, nước nở trước cảnh chia ly do quyết định của Thượng cấp, như đã xảy ra tuần trước trong buổi họp của Hội các Bà Mẹ Công Giáo từ giả Cha Tịnh.

Ai cũng biết rằng bức thư của Đức Cha được công bố với dụng ý hóa giải những hoạt động của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình. Đức Cha Du Maine muốn tung ra một trái bom hỏa mù nhằm tạo một không khí hòa dịu, trấn an dư luận để giáo dân mở cửa đón rước Linh Mục Lưu Đình Dương bước vào Cộng Đồng. Tuy nhiên, một khi lệnh bỏ nhiệm đã không hợp lý thì phương thức thi hành cũng không thể hợp tình.

1. Việc thành lập Họ Đạo và quyền cử hành các lễ nghi phụng vụ:

Trước hết, Đức Cha phân trần với Cộng Đồng là Ngài đã thiết lập Họ Đạo để các Thánh Lễ, Bí Tích được cử hành bằng ngôn ngữ riêng. Nhưng mọi người còn nhớ là từ khởi đầu, Đức Cha chỉ cho Trung Tâm làm lễ Misa vào các ngày thường, còn cấm Trung Tâm làm lễ trong các ngày lễ buộc, cấm làm các phép rửa tội, hôn phối. Tại sao khi Cộng Đồng đã mua được Thánh Đường để có nơi cử hành các phép Bí Tích mà Đức Cha đã không hoan hỉ khuyến khích, trái lại, cố tình hạn chế hoạt động của Trung Tâm? cho đến khi Cộng Đồng phải tốn bao nhiêu thời giờ họp hành, thỉnh nguyện quyết liệt, Đức Cha mới chịu nhượng bộ cho lập Họ Đạo với quyền được làm các phép Bí Tích. Hẳn Đức Cha còn nhớ rằng, đã có lần giáo dân đem thi hài thân nhân về Trung Tâm cử hành lễ làm phép xác, thì Đức Cha đã sai Linh Mục chánh sở địa phương về mắng mỏ tang quyến và hăm dọa các Linh Mục Trung Tâm.

2. Cộng Đồng chia rẽ:

Đức Cha cho biết là Ngài đau buồn vì sự chia rẽ bè phái trong Cộng Đồng. Một vị Chủ Chiên khôn ngoan và đức độ, lúc nào cũng nói là thương con chiên thì không thể vu oan cho đoàn chiên của mình như vậy. Chỉ cần khách quan một chút người ta sẽ hiểu ngay rằng Cộng Đồng Giáo Dân San Jose là một Cộng Đồng gương mẫu, rất đạo đức và hiền hòa. Đáng lẽ ra với cách đối xử không mấy thiện cảm của Đức Cha dành cho Cộng Đồng, khi Ngài vừa lên cai quản Địa phận, Cộng Đồng này đã phải chia rẽ phân hóa tan nát ngay, nhưng cảm ơn Chúa cho tới giờ này dù Cộng Đồng có nhiều ý kiến dị biệt, nhưng thực tế, **CHUA BAO GIỜ** có sự chia rẽ trầm trọng như Đức Cha tưởng. Trong suốt 11 năm qua, Cộng Đồng chỉ có một Nội Quy, một Ban Chấp ~~hà~~ do giáo dân bầu lên, theo thể thức bầu cử dân chủ, hợp pháp và hợp lệ. Toàn thể Cộng Đồng trước sau chỉ có một lập trường, một thỉnh nguyện. Đôi khi Đức Cha nhận được một số ý kiến của một vài cá

nhân bất đồng ý kiến qua hình thức nặc danh, kèm theo những lời tục tĩu phỉ báng Cha Tịnh hoặc một vài bài báo viết dưới bút hiệu mang chủ đích bôi nhọ đời tư hơn là xây dựng, thì không thể vì đó mà Đức Cha có thể kết luận được rằng Cộng Đồng này có nhiều bè phái chia rẽ. Hãy đan cử ngay một ví dụ về lệnh truyền chuyển và bổ nhiệm Cha Chính Xứ. Toàn thể Ban Chấp Hành, các Hội Đoàn lớn trong Cộng Đồng kể cả Hội Đồng Tư Vấn của Đức Cha cùng với nỗ lực của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình, qua cơ quan ngôn luận chính thức là bản tin Chính Nghĩa, đều nhất loạt nhận định rằng cách đối xử của Đức Cha đối với Linh Mục Tịnh là bất thường và lệnh bổ nhiệm Cha Dương là nghịch lý và phản lại ước vọng của Giáo Dân, cho tới giờ này CHUA HỀ có bất cứ một cá nhân nào công khai bênh đỡ lập trường của Đức Cha. Họa chăng, Đức Cha có nhận thêm được lá thư nặc danh hoặc của một tổ chức duy nhất chuyên sản xuất thư rời trong Cộng Đồng này để Đức Cha có thể căn cứ vào đó để yên tâm và không nghe tiếng nói của toàn thể Cộng Đồng thì lại là vấn đề khác.

3. Linh Mục chia rẽ:

Một điều không thể chối cãi được là đã có một sự chia rẽ giữa hàng ngũ Linh Mục với đầy đủ tài liệu (đã đăng trong Chính Nghĩa số 1). Một bên là một số Linh Mục đồng quan điểm với Đức Cha và một bên là Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh. Theo phong tục và luân lý của người Việt Nam, số Linh Mục này không thể nào chống báng và thù nghịch với Linh Mục Tịnh được vì ít ra thì họ đã được Cha Tịnh đem về đây nuôi nấng, dạy dỗ, giúp đỡ trong lúc bơ vơ không nơi nương tựa. Tuy nhiên, Đức Cha đã khéo chinh phục họ trong mục đích cô lập hóa Cha Tịnh và Cộng Đồng, nên vô hình chung Đức Cha đã khuyến khích và làm cho sự chia rẽ này ngày một trầm trọng.

Trong thư Đức Cha viết rằng: "Tình liên kết huynh đệ giữa các Linh Mục Việt Nam là một gương sáng và là một nguồn sinh lực cho tôi". (nguyên văn). Nhưng Cộng Đồng không thể coi đó là một gương sáng và là một nguồn sinh lực để hành động được.

Cho tới giờ phút này, chẳng có một Linh Mục nào bị Cộng Đồng vu oan, phỉ báng, ngoài Linh Mục Tịnh với những thư rời với cùng một ngôn từ, một luận điệu khiến Giáo dân hiểu rằng do một cá nhân vì tư thù muốn hạ nhục cá nhân Cha Tịnh. Còn đa số nếu không nói là hầu hết giáo dân đều vẫn một lòng dạ thương Cha và nâng đỡ an ủi tinh thần Cha.

Cho nên với nhiệm vụ của Mục Tử, Đức Cha không nên kết án một cách không chính xác đoàn chiên Đức Cha như vậy. Và đây là điều Cộng Đồng muốn được nghe Đức Cha công khai xin lỗi Cộng Đồng trong Thánh Lễ Hòa Giải ngày 20-7-1986 sắp tới.

4. Thánh Lễ Hòa Giải.

Trong thư Đức Cha viết rằng: "Thánh Lễ ngày 20-7-86 sẽ là cơ hội tốt để biểu lộ sự HÒA GIẢI."

Ở đâu có bất hòa thì ở đó phải có sự hòa giải. Vấn đề đặt ra là Cộng Đồng này sẽ hòa giải cái gì và hòa giải với ai?

Đối với các Linh Mục VN, Cộng Đồng không hề có một bất hòa nào với các Ngài. Có chăng chỉ là bất đồng tư tưởng. Cộng Đồng và Linh Mục Tịnh thì muốn lập Giáo Xứ. Một số Linh Mục Việt Nam lại đồng ý với Đức Cha chủ trương Giáo Xứ không cần thiết. Nhưng lập trường bất đồng không có nghĩa là bất hòa, cho nên vấn đề Hòa Giải đặt ra chỉ là không tương.

Còn nếu có sự bất hòa giữa các Linh Mục với nhau thì đó là trách nhiệm của Đức Cha. Nhưng dù thế nào đi thì Thánh Lễ 20-7-1986 sẽ không phải là lúc thích hợp để các Linh Mục thú tội, nhận tội và rồi hòa giải với nhau trước mặt giáo dân.

Nếu Đức Cha cho rằng Cha Tịnh và Cộng Đồng phải hòa giải thì đây là một quan niệm sai lầm nữa vì chính Đức Cha đã thấy tận mắt sự đoàn kết keo sơn trong công cuộc xây dựng Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose và suốt 11 năm qua Cha Tịnh và Cộng Đồng chỉ là một, mà chính vì sự đoàn kết gắn bó này đã gây nhiều bực bội cho Đức Cha.

Còn đối với Cha Dương thì sao?

Đức Cha viết rằng Ngài "cũng đau khổ vì những vu khống một cách phi lý". Cộng Đồng này

và riêng Ủy Ban này chưa hề vu khống Cha Dương một điều gì. Khả năng, đức độ, tình thương, nghị lực và nhất là đức vâng lời của Ngài chỉ có Đức Cha biết vì Linh Mục Dương chưa hề sinh hoạt với Cộng Đồng này. Cộng Đồng chỉ biết một điều về Cha Dương là Ngài chống đối việc lập Giáo Xứ và yêu cầu Cha Tịnh từ chức và nhiều lần trong các phiên họp của các Linh Mục tại tòa Giám Mục, Đức Cha đã vỗ tay tán thưởng khi cha Dương ủng hộ lập trường chống thành lập Giáo Xứ của Đức Cha. Qua các biên bản đệ trình Đức Cha và các Linh Mục nhân chứng trong các buổi họp, Cộng Đồng cho công bố trước công luận những tài liệu xác thực trăm phần trăm này về lập trường của Cha Dương, nên Đức Cha không thể kết luận rằng Cha Dương bị vu khống. Kết quả là chẳng có gì để Cộng Đồng và Cha Dương phải hòa giải cả. Cả Cộng Đồng lẫn Cha Dương đều là nạn nhân của lệnh truyền chuyển của Đức Cha vì từ bản chất chứa đựng một sự phá hoại chia rẽ Cộng Đồng này.

Cho nên, kết cuộc có lẽ chỉ còn một mối bất hòa chính cần được hòa giải là sự đụng độ giữa lập trường cố hữu của Đức Cha và thỉnh nguyện sắt đá của Cộng Đồng.

Thánh Lễ 20-7 sẽ là một sự đụng chạm nảy lửa giữa 2 lập trường đối chọi của một Đấng có quyền và một đám dân nhiều sức kháng cự. Và bên nào thực sự yêu chuộng Công Lý và Hòa Bình thì bên đó sẽ thắng.

5. Thánh lễ tri ân Cha Tịnh:

Cộng Đồng này rất đồng ý với Đức Cha là “Công lao của Cha Tịnh sẽ được ghi nhớ mãi trong Họ Đạo và trong giáo phận của chúng ta”. Cộng Đồng ước mong rằng những lời lẽ trên phát ra từ đáy lòng Đức Cha của một đấng chăn chiên nhân từ và đức độ chứ không phải là một lời xã giao của người sẵn có quyền bính sinh sát trong tay an ủi người anh hùng ngã ngựa.

Tuy nhiên, Cộng Đồng không khỏi thắc mắc là tại sao Đức Cha lại không trọng dụng một vị Linh Mục giỏi giang và đức độ như Đức Cha đã khen tặng và nếu Đức Cha không cho Cha Tịnh phục vụ

Cộng Đồng giáo dân Việt Nam này thì ít nhất Ngài cũng là viên ngọc quý nên giữ lại ở địa phận San Jose của Đức Cha mới phải chứ?

Đối với một Linh Mục được khen tặng như vậy mà đã nhiều lần chính Đức Cha đổ mặt, đập bàn, lớn tiếng nạt nộ, và định đuổi Cha Tịnh ra khỏi phòng chỉ vì Cha Tịnh xin Đức Cha cho đặt Minh Thánh Chúa ở Trung Tâm, xin cho cử hành các phép Bí Tích ở Trung Tâm và xin thành lập Giáo Xứ cho Cộng Đồng dân tỵ nạn VN ở San Jose này. Cũng vì sự độc đoán, lạnh lùng, ra lệnh mâu thuẫn của Đức Cha mà nhiều lần Cha Tịnh đã phải buồn phiền cùng cực và ngã bệnh để rồi Cộng Đồng này phải xót xa thuốc men, an ủi nâng đỡ Cha ráng đi hết chặng đường Thánh giá gian khổ. Đức Cha Du Maine quả đã là một Thánh Giá nặng nề nhất mà Chúa gửi đến cho Cha Tịnh từ ngày thành lập Địa Phận San Jose.

Đức Cha Du Maine liệu có thấy được cảnh cha con chia ly trong nước mắt, có nghe được những câu kinh uất nghẹn của cả một Thánh Đường cũng chỉ vì một quyết định của Đức Cha hay không?

Về phần Cha Tịnh thì sao? Trong hết mọi Thánh Lễ dù ở đâu, dù gặp ai, Ngài vẫn một mực nài nỉ, van xin Cộng Đồng này VẮNG PHỤC, VẮNG LỜI, XIN VẮNG Ý CHA dưới đất cũng như trên Trời. Ngài van xin Cộng Đồng đừng làm gì, đừng nói gì, đừng viết gì làm phiền lòng Đức Cha khả kính. Ngài đã giảng dạy ở nhà thờ để trấn an CĐ nhưng có lẽ chưa đủ, nên Ngài còn đang chuẩn bị gửi thư đến từng nhà để đề cao sự phục tùng và nhân đức vâng lời. Trời ơi! Chính Nghĩa ơi! Cách xử thế này chỉ có tìm thấy trong Phúc Âm khi Chúa dạy rằng người ta tát con má này thì đưa luôn má kia cho người ta tát để người ta hả giận. Cách cư xử của Cha Tịnh đúng ra phải là cách xử thế của một Giám Mục thì mới đúng.

6. Lạy Chúa xin để con đi bình an:

Cũng nhằm mục đích trấn an sự căm phẫn của Cộng Đồng về điệp khúc của Cha Tịnh “Lạy Chúa! Con biết đi về đâu?”, Đức Cha đã loan báo là “vì lời yêu cầu của GM Giáo Phận Sacramento, Cha Tịnh đã đồng ý rút ngắn thời gian nghỉ ngơi để đi phục vụ

Cộng Đồng VN tại Sacramento". Cộng Đồng tự an ủi vì con chiên có tổ, con chồn có hang, Tổng thống Shah của Iran và Tổng thống Marcos của Phi Luật Tân khi mất chức không tìm được một nơi để tá túc yêu lành. Nay Cha Tịnh bị Đức Cha cất chức thì ít ra cũng có Đức Cha địa phận Sacramento trọng Người tài đức triệu dụng về.

Tình thương và sự vỗ về an ủi của Đức Cha Du Maine đối với Cộng Đồng còn có nhiều điểm cần phải được ghi nhận thêm. Thứ nhất, nếu Đức Cha thực tâm thương Cộng Đồng và mến tài Cha Tịnh thì sao Ngài lại đành lòng để Cha Tịnh ra khỏi địa phận. Thứ nhì, nếu Đức Cha địa phận Sacramento có trọng dụng Cha Tịnh thì đây là mỹ ý của Đức Cha địa phận Sacramento đã muốn an ủi Cha Tịnh và Cộng Đồng, chứ đâu có phải là của Đức Cha Du Maine mà Ngài lại hoan hỉ nêu lên. Thứ 3 là quyết rút ngắn thời gian nghỉ ngơi hay không là quyền của Cha Tịnh và Cha Tịnh sẽ công bố chứ sao Đức Cha lại tuyên bố thay cho Cha Tịnh, trong khi rõ rệt là cho tới giờ phút này, Cha Tịnh chưa hề tuyên bố có nhận lời mời của Đức Cha địa phận Sacramento hay không. Trong các cuộc tiếp xúc với Giáo dân Sacramento, Cha Tịnh chỉ tuyên bố rằng trong thời gian nghỉ ngơi, Ngài chỉ tạm thời đến dâng thánh lễ cho Cộng Đồng Sacramento thôi. Do đó sự trấn an Cộng Đồng của Đức Cha Du Maine chỉ lộ ý là Ngài muốn đuổi khéo Cha Tịnh ra khỏi địa phận cho mau mà thôi.

KẾT LUẬN

Chúa đã cho mỗi người một khối óc biết suy luận điều hay điều phải là con người ai cũng có tật xấu, cũng có thể sai lầm, kể cả Đức Giáo Hoàng, trừ khi Ngài truyền dạy về những điều liên quan đến Đức Tin với Ôn Vô Ngộ Chúa ban cho Ngài.

Cho nên, nêu lên những điều vô lý, nghịch thường của Thượng cấp ở trong bất cứ cấp bậc nào, đạo hay đời, đều không có nghĩa là rối đạo hay mắc tội phạm thượng.

Bức tâm thư của Đức Cha chất chứa nhiều ẩn ý và chúng tôi thấy có trách nhiệm phải trình bày công khai trước Cộng Đồng. Trong quá khứ, Đức Cha đã

thấy quá rõ ràng Cộng Đồng Giáo Dân VN là một đoàn chiên hiền hòa, nhẩn nhục, chỉ biết khoanh tay cúi đầu vâng dạ và cũng vì vậy mà Cộng Đồng đã phải tốn kém biết bao nhiêu thời giờ, tiền bạc để thỉnh nguyện những điều mà chính ra Đức Cha phải ước mong để ban phát.

Nhưng kể từ nay, qua kinh nghiệm thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ, qua thân phận của Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh với hậu quả của Đức Vàng Lời và qua đường lối lãnh đạo, cứng rắn và bất chấp tiếng nói Giáo dân của Đức Cha, Cộng Đồng này nhất định chứng tỏ cho Đức Cha biết rằng lãnh đạo mà không thuận lòng dân chắc chắn sẽ gặp thất bại.

Tuần tới đón đọc:

Chính Nghĩa Số 3

- Phân tích kế hoạch giải tán Họ Đạo NVCTTĐ của ĐGM Du Maine.

- Nhiều bài vở đặc sắc khác với CHỮ ĐÍCH:

- Thiết lập Giáo xứ Thể nhân cho Cộng Đồng Giáo dân VN tại San Jose.

- Chống lệnh bổ nhiệm Tân chánh xứ Họ Đạo.

**KHÔNG THÀNH LẬP
GIÁO XỨ
CHO NGƯỜI CÔNG GIÁO
VIỆT NAM TẠI SAN JOSE
LÀ KỶ THỊ
VÀ BẤT CÔNG**

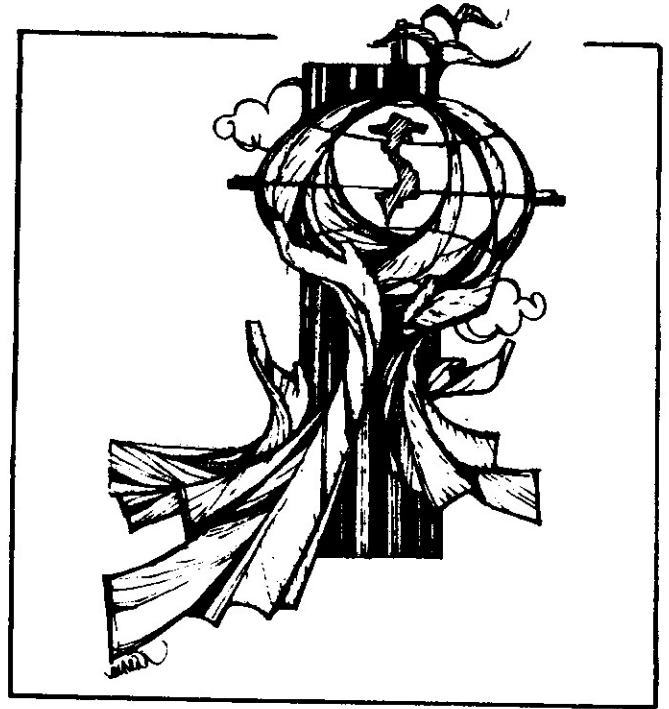
TẠI SAO ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE KHÔNG THIẾT LẬP GIÁO XỨ THỂ NHÂN

Trong diễn từ trước Hội Nghị Thế Giới lần thứ II bàn về việc mục vụ cho người di dân hay tỵ nạn, được tổ chức tại tòa thánh Vatican từ ngày 14 đến 19 tháng 10 năm 1985, Đức Đương Kim Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã tuyên bố: "Con người có quyền rời bỏ quê hương sinh trưởng của mình vì nhiều lý do khác nhau, cũng như có quyền trở về quê quán nguyên thủy, và có quyền tìm kiếm những điều kiện sinh sống tốt đẹp hơn nơi một quốc gia khác". Về vấn đề hội nhập của người di dân hay tỵ nạn, Đức Thánh Cha nhìn thấy những trở ngại và khó khăn mà Giáo Hội cần phải hết sức tế nhị và nhẫn nại. Ngài cho rằng người tỵ nạn phải tránh việc sống hoàn toàn cách biệt các người khác, tạo một thế giới riêng. Tuy nhiên, họ cũng không được để mình bị đồng hóa, bị hòa tan vào xã hội mới, từ bỏ những phong phú nguyên thủy và đặc tính riêng của họ. Trong giai đoạn đầu của sự hội nhập, giáo xứ thể nhân xét ra cần thiết đối với họ. Chúng ta không nên nhân danh sự hiệp nhất để thực hiện vội vàng một số tiến trình mà chính ra cần phải có thời gian. Hành động vội vàng như thế sẽ làm cho người ta mất đi những giá sản có thể tô bồi và làm phong phú một lối sinh tồn chung, nghệ thuật cùng nhau chung sống.

Như vậy, đường lối của Giáo Hội đã rõ ràng và Cộng đồng Công giáo Việt nam trong thế chằng đặng đứng đã phải trình thỉnh nguyện lên Bề Trên cũng vì muốn bảo vệ quyền tự do tín ngưỡng, nhất là muốn được hưởng chính sách của Giáo Hội dành cho họ.

1. Tại sao Cộng Đồng trình thỉnh nguyện.

Nếu Giám Mục Du Maine biết tiên liệu, lưu ý và theo dõi nhu cầu của Giáo Dân Việt Nam đoàn chiên tỵ nạn đến định cư trong Giáo phận của Ngài để giúp họ sống đạo và mở mang nước Chúa theo truyền thống riêng của dân tộc họ thì làm sao Cộng đồng lại thỉnh nguyện. Trái lại, Ngài đã tước đoạt quyền thủ đắc quan trọng của Cộng đồng Công giáo Việt nam. Ngài đã từ chối không thực hiện lời hứa thiết lập Đặc xứ của Tổng Giám Mục Quinn. Ngài đã đi

ngược lại quyết định của vị tiền nhiệm. Theo lẽ thường, về phương diện hành chánh việc này không nên xảy ra dù là trong một tổ chức phân đời.

Chính sách đồng hóa của GM Du Maine được Ngài trình bày rõ ràng trong phiên họp ngày 18 tháng 4, 84 trước các LM Việt Nam và chính thức phổ biến bằng văn thư ngày 31 tháng 5, 84. Ai cũng hiểu rằng, với chính sách đồng hóa như trên, GM Du Maine không bao giờ có ý định thiết lập Giáo Xứ hay Đặc Xứ cho người Công Giáo Việt nam. Trước lập trường cương quyết đi ngược lại ước vọng có một Giáo Xứ Thể Nhân và trong thế bị dồn vào chân tường, Cộng đồng bắt buộc phải trình thỉnh nguyện lên Bề Trên.

2. Giáo Xứ Thể Nhân là gì?

Chúng ta hãy đọc Giáo Luật, Chương 6, nói về Giáo Xứ Thể Nhân ở điều 518, nguyên văn như sau: "Theo luật chung, một Giáo Xứ sẽ phải tính cách địa dư, nghĩa là Giáo Xứ sẽ phải bao gồm tất cả Giáo dân Kitô hữu trong một khu vực địa hạt nhất định. Tuy nhiên nếu xét thấy hữu ích, thì những GIÁO

XỨ THỂ NHÂN (PERSONAL PARISHES) sẽ phải được thiết lập vì lý do nghi lễ, ngôn ngữ, hoặc sắc tộc của giáo dân trong một địa hạt nào đó hoặc dựa trên một số căn bản khác”

Vậy Giáo Xứ Thể Nhân là một Giáo Xứ không căn cứ vào khu vực địa dư, nhưng căn cứ vào thành phần giáo dân, theo ngôn ngữ hay sắc tộc của người tín hữu.

Tiêu chuẩn để thiết lập một Giáo Xứ Thể Nhân là “khi nào xét thấy hữu ích”. Ích lợi của một Giáo Xứ Thể Nhân đối với Giáo dân Việt nam chẳng hạn thì sự hữu ích quả là hiển nhiên. Đây không hẳn là một điều hữu ích mà thôi, đó còn là một nhu cầu thiết yếu. Hễ là một nhu cầu thì không thiếu nó được. Tóm lại, đối với người Công giáo ty nạn Việt nam, Giáo Xứ Thể Nhân là một nhu cầu cần phải có để sự hành đạo và phần rỗi linh hồn được bảo đảm.

Giáo luật đã rõ ràng quan tâm đến phần rỗi linh hồn của giáo dân, do đó đã qui định những điều luật buộc các chủ chăn phải săn sóc đặc biệt tới những con chiên thuộc thành phần di dân hay ty nạn. Trong số những biện pháp đặc biệt đó. Giáo luật đã nhấn mạnh đến việc thiết lập các Giáo Xứ Thể Nhân.

3. Giám Mục Du Maine viện dẫn những lý do gì để từ chối.

Khi thương trái ấu cũng tròn, khi ghét quả bồ hòn cũng méo; một khi không thích cho, Giám Mục có thể viện dẫn 1001 lý do để từ chối. Chúng tôi xin nêu ra đây một vài lý chính đã được nói ra hay đề cập đến trên văn thư.

a) Cho Việt nam, các sắc dân khác sẽ suy bì.

Giáo hội có quyền nghĩ đến trường hợp đặc biệt đáng thương của lớp người ty nạn, họ như một cây bị nhổ lên và vất sang thửa đất khác. Họ bị bắt buộc phải rời khỏi quê hương và không được chuẩn bị để sinh sống và hội nhập vào xã hội này như là về phương diện ngôn ngữ. Tại sao lại đem người ty nạn Việt nam để so với các nhóm di dân thiểu số khác như Mễ, Trung Hoa, Nhật Bản, Đại Hàn, Phi Luật Tân.

Giáo luật 518 qui định việc thiết lập Giáo Xứ Thể Nhân cho người ty nạn. Người Công giáo Việt Nam hội đủ điều kiện, tại sao Giáo quyền San Jose

từ chối không cho họ hưởng quyền lợi này? Đây là một bất công. Nếu sắc dân thiểu số nào đó hội đủ tiêu chuẩn và điều kiện thì cũng phải cho họ chứ, đâu được chèn ép và kỳ thị!

b. Giáo Xứ Thể Nhân sau 50 năm sẽ không còn nhiều giáo dân thuộc quốc gia gốc.

Giám Mục đã lấy nhà thờ St. Mary, góc đường Reed và đường số 3, downtown San Jose làm thí dụ cho rằng đó là một Giáo Xứ Quốc gia của người Đức trước kia. Sau 100 năm không còn bao nhiêu người Mỹ gốc Đức là giáo dân của họ đạo này. Sự thật có thể đúng như vậy, nhưng Giám Mục quên điều này là người Việt da vàng, mũi tẹt, đi đâu người Mỹ da trắng cũng nhận ra dễ dàng để không chấp nhận cho vào hàng ngũ của họ. Do đó, ta có thể tin rằng 100 năm nữa, Giáo Xứ Thể Nhân vẫn gồm toàn là những giáo dân người Mỹ gốc Việt. Sau vài thế hệ, Giáo Xứ Thể Nhân có thể trở thành một giáo xứ thường. Đó là một sự bình thường của vấn đề hội nhập. Tại sao Giám Mục Du Maine lại khắt khe và hẹp lượng với người Công giáo Việt nam khi họ chỉ mới sống trên đất này 10 năm.

c. Theo tinh thần hợp nhất của Giáo Hội, mọi sắc dân thiểu số đều phải đi vào “mainstream”.

Quan niệm hội nhập theo kiểu “melting pot” ngày nay đã lỗi thời và được thay thế bằng một khuynh hướng ý nghĩa hơn về mô thức đa văn hóa hay là lý thuyết thực tiễn của một “American Salad Bowl”.

Truyền thống văn hóa không thể hòa tan dễ dàng vào một mô thức văn hóa mới. Với Giáo Xứ Thể Nhân người Công giáo Việt nam có thể duy trì truyền thống đạo giáo tốt đẹp của mình đồng thời góp phần làm cho nền văn hóa xứ này thêm phong phú. Hoa hồng “Việt Nam” sẽ làm cho bó hoa “Hoa Kỳ” thêm xinh đẹp đồng thời vẫn giữ vẻ duyên dáng độc đáo của mình. Nếu Giám Mục Du Maine thực tình nhìn nhận di sản văn hóa tốt đẹp của Việt Nam, Ngài nên cho lập Giáo Xứ Thể Nhân để truyền thống này được duy trì, lâu dài.

4. Tòa Giám Mục đã lấy ý kiến dân để làm gì?

Để tỏ tinh thần dân chủ Tòa Giám Mục đã tổ chức các buổi tiếp xúc với Giáo dân (hearings) tại các địa điểm sau đây: (a) Trung tâm Công Giáo VN, lúc

7 giờ 30 chiều thứ sáu ngày 19 tháng 4, 85; (b) nhà thờ Our Lady of Peace, lúc 8 giờ tối ngày 22 tháng 4 năm 1985; (c) nhà thờ Lucy's, Campbell, lúc 8 giờ tối, ngày 24 tháng 4, 1985. Một buổi tiếp xúc kéo dài độ 2 giờ. Theo dõi những cuộc tiếp xúc, chúng tôi nhận thấy mặc dầu phái đoàn Tòa Giám Mục cố tình giải thích, và đặt những câu hỏi có lợi cho đường lối của Giám Mục, song Giáo dân đã đưa nhau lên trình bày nguyện vọng và những lý do Cộng đồng xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân. Tổng kết độ 95% ý kiến đều muốn có Giáo Xứ Thể Nhân. Chấn chấn phái đoàn không thể báo cáo ngược lại điều mình nghe thấy; tuy nhiên, không biết vì lý do gì Giám Mục Du Maine lại quyết định thiết lập đặc xứ (Mission), một định chế không còn tồn tại trong Giáo luật. Theo sự giải thích của Giám Mục, "Mission" có trách nhiệm và bốn phận như một "Parish". Như vậy, tại sao Giám Mục không cho một "Giáo Xứ Thể Nhân" cho đúng Giáo Luật. Nghị định thành lập Vietnamese Catholic Mission, Our Lady Queen of the Martyrs, ngày 1 tháng 9, 85 không được đánh máy trên giấy có tiêu đề Tòa Giám Mục và không có ai ký tên cả. Nhiều giáo hữu đã tỏ vẻ nghi ngờ thiện ý của Giám Mục Du Maine. Về phương diện hành chánh nghị định này chưa có giá trị. Nếu một văn kiện không có tiêu đề và chữ ký thì có thể hủy đi một cách dễ dàng. Họ giải thích rằng sở dĩ Giám Mục không muốn cho lập Giáo Xứ Thể Nhân vì nó sẽ có căn bản pháp lý vững chắc. Ngài cho "Mission" để tạm thoa dịu lòng dân với mục đích sau này có thể hủy bỏ một cách dễ dàng, không trở ngại về phương diện pháp lý.

5. Giám Mục có muốn Đặc xứ phát triển thành Giáo Xứ Thể Nhân không?

Trong buổi tiếp xúc giữa Phái Đoàn Ban Chấp Hành và Đức Giám Mục tại tư gia của Ngài vào ngày 3 tháng 10 năm 1985, với sự hiện diện của Cha Tổng Quản Sullivan và Cha Nguyễn Văn Tịnh, Đức Cha Du Maine tuyên bố: "Chính sách của tôi trước sau không thay đổi". Ngài đã đưa bức thư ngày 31 tháng 5, 1984 ra làm căn bản cho chính sách của Ngài. Chính sách và kế hoạch này không dự định thiết lập Đặc Xứ (Mission) hay Giáo Xứ Thể Nhân (personal parish).

Do đó, nhiều người nghĩ rằng Giám Mục Du

Maine đã lùi một bước để tiến bốn năm bước trong kế hoạch đồng hóa. Ngài cho Đặc Xứ, một định chế không còn tồn tại trong Giáo Luật để rồi hủy nó đi khi có cơ hội và nhứt định là không bao giờ muốn nó trở thành Giáo Xứ Thể Nhân. Mong rằng dự đoán này không đúng vì nhiệm vụ của Giám Mục là mở mang nước Chúa và cứu rỗi các linh hồn.

Tóm lại:

Những lý do mà Giám Mục Du Maine viện dẫn để từ chối việc thiết lập Giáo Xứ Thể Nhân cho người Công giáo Việt nam xét ra thật vô lý và cố chấp. Với mục đích bảo vệ định kiến của mình và trong thế chẳng đặng đừng Ngài đã miễn cưỡng cho Cộng đồng một đặc xứ nhưng kèm theo một kế hoạch giết chết nó: "Sau khi đặt Cha Hiền về làm Phó Xứ tại nhà thờ Maria Goretti, Giám Mục cử Cha Thu về nhà thờ St. Lucy's, Campbell, và sau cùng đưa Cha Dương về thay thế Cha Tịnh. Đang bị bao vây mà còn bị nội tuyến thì nhất định thành sẽ thất thủ.

Trước nguy cơ đang đe dọa tương lai của chính mình và con cháu mai hậu, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam cần đề cao cảnh giác hơn bao giờ hết. Những lời hứa đường mật không ru ngủ được giáo dân vì họ đã trưởng thành, biết phân biệt thực giả. Nhờ lời cầu nguyện, Thiên Chúa sẽ cho họ thêm nghị lực để tự vệ, chống lại bất công, và kế hoạch của đảng có quyền. Nhờ sự phù trợ của chư thánh Tử Đạo Anh Hùng Việt Nam nhất định "Chính Nghĩa" của Cộng Đồng sẽ thành công.

TRỰC DIỆN

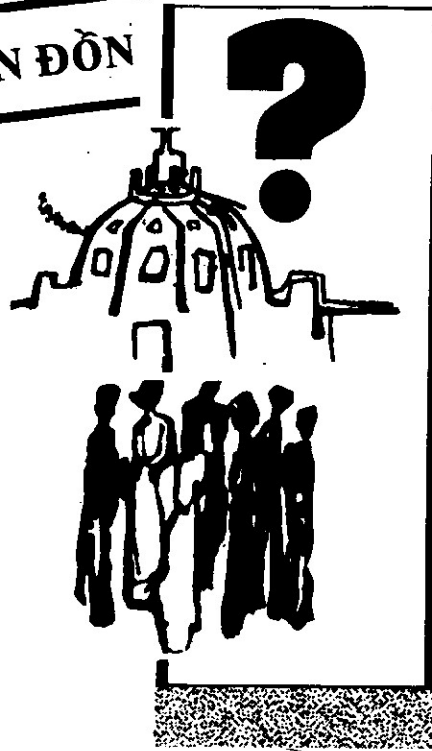

TIN ĐỒN 1: _____

Đức Giám Mục Pierre Du Maine sau khi đọc xong bản tin Chính Nghĩa số 1 lại được trình rằng số 2 cũng sẽ phát hành với nội dung và hình thức trang trọng và xúc tích hơn trước. Ngài được báo cáo thêm rằng các Giáo dân đi lễ chỉ tìm đọc Chính Nghĩa hơn là đọc tâm thư của Đức Cha. Cho nên Ngài đã triệu thỉnh cha Tịnh lên Tòa Giám Mục họp khẩn cấp 2 lần. Trong cả 2 lần, thay vì gát gao, hạch sách như thông lệ, Đức Giám Mục ôm Linh Mục Tịnh khóc ròng, vì hơn ai hết, Đức Giám Mục biết rằng chỉ có nước mắt và tình thương mới đánh động lòng Cha Tịnh được mà thôi. Đức Giám Mục năn nỉ Cha Tịnh viết một bức tâm thư khác gửi đến từng nhà giáo dân để may ra giáo dân sau khi đọc xong Chính Nghĩa sẽ đọc luôn thư của Cha, để ngày 20 tháng 7 năm 1986 Đức Cha được về với Cộng Đồng với đầy đủ các lễ nghi linh đình như trước đây Cộng Đồng đã dành cho Đức Cha.

Được biết đang khi viết bức tâm thư vào chiều ngày 8-7-86 Cha Tịnh bị trúng gió và ngất xỉu phải rước thầy lang từ Sunnyvale về. Ngài uống 2 ly ngã cứu và sức khỏe lại bình phục và tiếp tục viết lách bệnh đỡ cho Đức Cha thêm mấy ngày nữa.

NGƯỜI THỨ TAM

TIN ĐỒN 2: _____

Đức Giám Mục Du Maine với Bản Tin Chính Nghĩa số 1

Sau khi nhận được 3 cuốn báo "Bản Tin Chính Nghĩa" do những Anh Em trong Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình mang đến tận tư dinh của Giám Mục Du Maine, Ngài đã bảo cô thư ký đọc cho Ngài nghe coi thử Bản Tin nói gì về Ngài và Ủy ban này muốn gì? Cô thư ký đã trình với Đức Cha là cô không biết đọc tiếng Việt. Vì bức mình và nóng lòng muốn biết người Việt Nam nói gì về mình nên Đức Giám Mục bảo cô thư ký cứ nhìn hình đăng ở trong báo rồi đoán thử cũng được.

Cô thư ký đã đoán được như thế này:

Hình Bìa: Cảnh cầu nguyện tại Thánh Đường Maria Goretti ngày 13 tháng 10, 1984.

Cô thư ký đoán: "Giáo dân Việt Nam đang hát bài "Oh, Liberty".

Hình trang trong Bìa cuối: Với hàng chữ "We want a personal Parish-Canon Law 518"

Cô thư ký đoán: Giáo dân Tàu đang muốn có một Giáo Xứ Thế Nhân theo luật 518.

Hình trang ngoài Bìa cuối Cảnh cuối nhà thờ với một biểu ngữ "Bishop Dumaine, Listen to your people"

Cô thư ký đoán là giáo dân xin Đức Cha lắng nghe những bài hát thật hay của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

TIN ĐỒN 3:

Lễ Vật Dâng của Lễ lạ lùng nhất trong lịch sử Giáo Hội.

Tại một thánh lễ không trực thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, dâng tại một nhà thờ không cách Họ Đạo đến ½ mile, trong lễ nghi dâng của Lễ, ngoài bánh và rượu Cha Chủ Lễ nhìn thấy một món quà gói trịnh trọng trong giấy hoa, Cha không hiểu cái gì ở bên trong, tuy nhiên Cha vẫn nhận và chuyển cho chú giúp lễ chuyển lên bàn thờ, sau đó Cha mở ra thì quý hóa thay đó là bản tin Chính Nghĩa số 1 của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình.

TIN ĐỒN 4:

Phản ứng của Đức Giám Mục

Du Maine sau khi nhận được Bản Tin Chính Nghĩa Số 1.

Sau khi nhận được Bản Tin Chính Nghĩa số 1 do Ủy Ban mang trao tận tay cho nhân viên Tòa Giám Mục, Đức Giám Mục sau đó đã cố vận dụng sự thông minh của mình để đoán thử xem Bản Tin nói gì về mình, nhưng đoán không nổi nên Ngài phải nhờ một Ban Thông Dịch đặc biệt lấy tên là BAN THÔNG DỊCH để chuyên dịch tất cả bài vở cho Ngài tường tận để có thể họp gấp Hội Đồng Địa Phận. Tuy nhiên sau khi đọc xong bản dịch, Đức Giám Mục Du Maine tức giận, mặt đỏ gay và người ta chở Ngài đi Santa Cruz nghỉ một ngày.

TIN ĐỒN 5:

Nhà Thờ của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo sẽ biến thành Trụ Sở của USCC vào năm 1988

Trong tập hồ sơ mang chữ "SECRET & CONFIDENTIAL" để trên bàn giấy Đức Giám Mục Du Maine mà ở trong đó cả một kế hoạch tinh vi để đồng hóa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam vào Giáo Xứ Mỹ, người ta thấy có sự phân chia kế hoạch tinh vi. Kế hoạch được mang số: DM/VC/SP 12. Với kế hoạch này người ta thấy Đức Giám Mục Du Maine đã đưa ra 4 giai đoạn chuyển tiếp:

Giai đoạn 1:

7/86 - Phải bắt động hóa những sinh hoạt, những ảnh hưởng của Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh với Họ Đạo và nhất là đối với Ban

Chấp Hành.

Giai đoạn 2:

8/86 - 10/86 - Linh Mục Lưu Đình Dương có nhiệm vụ phải đưa một kế hoạch nhân sự trung tín thay thế toàn bộ những người trong Ban Chấp Hành và Ban Tư Vấn.

11/86 - 12/86 - Phải có một Ban Chấp Hành trung thành và sử dụng được.

2/87 - 3/87 - Phải chuẩn bị để sửa tên của Họ Đạo lại là:

"TRUNG TÂM TRUYỀN GIÁO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM" (Cần phải chuẩn bị học tập và thảo luận kỹ lưỡng trước khi sửa tên để khỏi bị chống đối).

5/87 - 7/87 - Chuẩn bị đưa một Linh Mục trẻ về thay thế Linh Mục Chính Nguyên. (Linh Mục Hiền ở Maria Goretti).

Giai đoạn 3:

12/87 - Địa phận sẽ chuẩn bị "một Đại Lễ đồng tế Giáng Sinh với trên 30 Linh Mục Việt Mỹ để chuẩn bị cho kế hoạch Đồng Hóa Mùa Xuân.

1/88 - 3/88. Đưa một bộ phận làm Thẻ Xanh và Quốc Tịch tại USCC về trước Trung Tâm Truyền Giáo.

6/88 - Đưa Linh Mục Đỗ Văn Đỉnh về một Giáo Xứ Mỹ, vì Trung Tâm bây giờ không cần đến 3 Cha nữa, vì toàn bộ USCC sẽ di chuyển về Trung Tâm Truyền Giáo. (Một Nữ Tu Việt Nam sẽ được đưa vào chức vụ Phó Giám Đốc Trung Tâm).

Giai đoạn 4:

1/89 - Phân tán Giáo Dân Việt Nam về các Giáo Xứ Maria Goretti, Most Holy Trinity, St. Lucy, Our Lady of Peace tùy theo nơi cư ngụ của Giáo Dân.

6/89 - Kế Hoạch DM/VC/SP 12 chấm dứt và hoàn thành. (Và đó cũng là lý do tại sao tất cả các văn thư Đức Giám Mục Du Maine gửi cho Họ Đạo và các Cha tại Họ Đạo đều có phần ghi chữ 1 Bản Sao gửi cho Ông Giám Đốc USCC: Ông James Purcell .

TIN ĐỒN 6:

Bản Tin Chính Nghĩa đã được Giáo Dân Công Giáo đón nhận như một món quà đặc biệt.

Chiều thứ bảy vừa qua, mồng 5 tháng 7, 1986, Giáo dân tại các nhà thờ Our Lady of Peace, Most Holy Trinity, Trung Tâm Họ Đạo, và sau đó vào ngày Chúa Nhật trong các thánh lễ liên tiếp, từ Họ Đạo sang đến Campbell, xuôi về Most Holly Trinity, đâu đâu Giáo dân cũng đón nhận Bản Tin Chính Nghĩa như một món quà tinh thần đặc biệt, nhiều người đã viết thư về Trụ Sở Bản Tin Chính Nghĩa khuyến khích Ban Biên Tập nên duy trì bản tin và biến bản tin này thành tờ báo Công Giáo địa phương, ngoài ra nhiều người đã điện thoại và xin địa chỉ để gửi Check hoặc Money Order về yểm trợ cho Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình.

TIN ĐỒN 7:

Lệnh Trên đã ban hành cho Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh: Chuẩn bị hành lý sẵn sàng có thể

di chuyển trong vòng 24 tiếng đồng hồ.

Vì những biến chuyển dồn dập của Họ Đạo trong việc yêu cầu xét lại Sắc Lệnh bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương về làm Chánh Xứ, lệnh trên e rằng để lâu quá nguy hiểm cho tình hình nên một Sắc Lệnh được ký ngay để đồng ý cho phép Linh Mục Nguyễn Văn Tịnh được rời vĩnh viễn Giáo Phận San Jose để đi càng xa càng tốt, về Sacramento thế cho Cha Vi đã qua đời trong tháng qua. Và

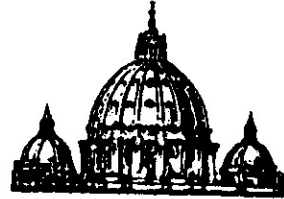
Cha Tịnh đã chuẩn bị xong hành lý vĩ đại của mình gồm có 1 va li quần áo cũ, một thùng sách kinh, một bị thuốc Áp Huyết và một thùng mì khô hiệu Con Tôm.

TIN ĐỒN 8:

Linh Mục Lưu Đình Dương viễn du Oregon và Vancouver cùng với 4 Nữ Tu La-San

Nguồn tin thân cận bên cạnh Linh Mục Lưu Đình Dương cho hay Ngài đã viễn du Oregon và

Hội Chợ Quốc Tế tại Vancouver, Canada trước khi về nhận nhiệm sở mới. Tháp tùng phái đoàn, người ta nhận thấy có sự tham dự của bốn Nữ Tu La-San. Bản Tin Chính Nghĩa kính chúc Linh Mục và phái đoàn thượng lộ bình an và đạt được nhiều kết quả trong cuộc viễn du.

Cả nước Mỹ suốt 3, 4 ngày hôm nay như sống lại những ngày của thế kỷ 18, thế kỷ 19, của hàng chục ngàn người được chất đầy trên những chiếc thuyền, những con tàu xuất phát từ Nhã Điển Hy Lạp, từ Florence Ý Đại Lợi, từ Marseille, từ Normandie của Pháp Quốc, tất cả đều hướng về miền đất trù phú thênh thang của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, đều mơ ước được nhìn thấy cái đôi mắt huyền diệu bao dung cùng với ngọn đuốc mang cái ánh sáng Tự Do, cái ánh sáng đã lồi cuốn, đã làm

cho bao nhiêu người thêm thường, vâng, tôi muốn nói đến người đàn bà đã được tôn vinh làm Nữ Thần Tự Do cho cả quốc gia đứng hàng số một trên thế giới về tài nguyên, về sức mạnh quân sự, về những phát minh và khám phá khoa học.

Cái rộn ràng, cái hân hoan, cái hãnh diện và sung sướng của những người mang quốc tịch Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ khi kỷ niệm 100 năm thiết dựng tượng Nữ Thần Tự Do tại cửa biển New York đã làm cho tôi rã rời của một Họ Đạo thật là hiền hòa của một Cộng Đồng Công Giáo trải qua những giai đoạn thăng trầm trong suốt 11 năm qua kể từ khi bỏ nước ra đi và giờ đây đang trải qua những ngày tháng mà quả thật đối với tôi, một người con gái chưa có kinh nghiệm nhiều về ý thức quyền bính, về quản trị giáo hội, về thiết dựng những chính sách "Chia để trị", "Một bước lùi ba bước tiến", "Đi độc trị độc".

Trong suốt 11 năm qua, tôi đã sống với Cộng Đồng Công Giáo với cả một tâm tư thân quyến ruột thịt như máu mủ tim gan não bộ của mình, nhiều lúc tôi tự coi mình như là một thớ thịt, như một đường gân trong toàn thể cơ bộ của một con người. Bởi thế với cơn sốt của Cộng Đồng, với những biến chuyển của Họ Đạo, với những thỉnh nguyện của các Hội Đoàn, các thành viên của Ban Chấp Hành, với những bức thư trần tình của các Linh Mục Trung

Tâm, với những bức thư ngỏ một chiều từ vị Giám Mục mang danh là uyên bác và sâu sắc chính trị, tôi nhiều lúc tự hỏi đây có phải là quê hương tôi không, đây có phải là Giáo Hội của tôi không, một Giáo Hội được đặt trên Đức Bái Ái, Công Bằng, một Giáo Hội mà bản chất và tầm quan trọng của Phụng Vụ trong đời sống Hội Thánh là “muốn cho mỗi người được cứu rỗi và nhận biết chân lý” chứ không phải đặt nặng trên vấn đề ân phải đền oán phải trả, trên vấn đề tiền bạc, vấn đề quyền lợi vật chất, vấn đề tự ái của những người Lãnh Đạo...

Thật ra tôi đã gặp Đức Giám Mục Du Maine 5 lần, một lần ở ngày Đức Giám Mục về làm lễ khánh thành Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, một lần ở ngày kỷ niệm các Thánh Tử Đạo Việt Nam, một lần ở Hội Chợ Tết tại Fairground, một ngày nâng Trung Tâm Công Giáo lên hàng Họ Đạo và một lần ở Thánh Lễ Truyền Dầu ở Nhà Thờ Chánh Tòa. Cả 5 lần gặp Ngài, tôi đều nhận thấy ngài là một người thông minh tuyệt vời, nhưng trong cái thông minh đó lại tiềm ẩn một sự sắc sảo lạ thường, mà người ta chỉ tìm thấy ở những nhà chính trị hay những nhà kinh doanh và chính cái sự sắc sảo đó, đã đưa Ngài đến những quyết định lạ lùng về quản trị giáo phận của Ngài, cũng như đưa Ngài đến những hoàn cảnh khó khăn tự trời lấy mình, trong một bối cảnh của một đổ vỡ, tan nát, nghi kỵ và bất công, nhất là sau Công Đồng Vatican II, Giáo Hội đã nhìn thấy con đường phục vụ Thiên Chúa phải là con đường của Bác Ái, Công Bằng và ở đâu có Bác Ái và Công Bằng là nơi đó có Chính Nghĩa.

Trong suốt nhiều tháng nay, tôi đã sống trong cơn mộng du đầy đặc của một người con gái sống trong quốc gia với những quyền tự do căn bản được Hiến Pháp quy định và bảo vệ, một quốc gia mới vừa cử hành một nghi lễ thật là long trọng, để chào mừng sinh nhật thứ 100 của một Nữ Thần biểu tượng cho hoài bão của hàng tỷ người trên thế giới, biểu tượng cho một niềm hãnh diện vô song của trên 250 triệu người sống trên đại lục Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ này: TỰ DO. Thế nhưng trong cơn mộng du lãng đãng đó, tôi đã nhìn thấy tôi mặc áo quần trắng toát đi giữa sân đậu xe của Trung Tâm Họ

Đạo, không một bóng người giáo dân Việt Nam lai vãng, và tấm bảng đề hàng chữ: “Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo” giờ đây đã được thay thế bằng: “Trung Tâm Truyền Giáo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo”, cũng chưa hết đi đến bên trong, hàng chục dãy ghế nệm bọc đỏ đặt bên trong nhà thờ đã biến đi đâu mất và giờ đây chỉ thấy toàn là những bàn giấy với những người Mỹ già có, trẻ có, cùng với 2 Nữ Tu già, đi vào bên trong các phòng để tìm các cha chẳng thấy còn một ai. Như thế này nghĩa là làm sao? Họ Đạo đi vào cơn mơ của tôi biến thành một Trung Tâm Truyền Giáo do người Mỹ quản trị? Chẳng lẽ dân tôi sau năm tháng sống ở Mỹ đã thay màu đổi dạng, chẳng lẽ dân tôi sau một cuộc thăng trầm, vật đổi sao dời mà đã tá tơi đến thế sao? Chẳng lẽ Họ Đạo của tôi, Cộng Đồng Công Giáo thân yêu của tôi bị đồng hóa vào Giáo Hội Hoa Kỳ và đã không còn để lại một tí gì là gốc gác, là hình hài của một dân tộc đã một lần bỏ nước ra đi vì hai chữ Tự Do và để rồi bị hòa nhập, bị lột xác đến không còn nhận ra sự hiện hữu của mình ở trong một thuở nào đó của lịch sử. Không, hoàn toàn là không, tôi đã không nghĩ như vậy, dân tôi với hơn 4000 năm văn hiến, với bao nhiêu lần bị âm mưu đồng hóa mà vẫn tồn tại trong lịch sử, bản chất và dân tộc, thế nên, tôi không nghĩ lần này, ở năm 1986 Dương Lịch, ở bên này bờ Đại Dương, sống ở miền thung lũng hoa vàng này, đâu rằng dưới quyền cai quản của một vị Giám Mục mà Báo Chí địa phương đã tặng cho Ngài cái danh là “Độc Tài và Cố Chấp” cũng không thể nào diệt tan được cái Cộng Đồng Công Giáo này.

Thật ra cái điều làm tôi thắc mắc nhất là tại sao tại Hoa Kỳ có đến 14 Giáo Xứ được thành lập cho các Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam mà San Jose lại không được Đức Giám Mục Du Maine chấp thuận đâu rằng sau nhiều cuộc vận động gay go đôi lúc gần như là quyết liệt để rồi cuối cùng chỉ được đặt ở hàng Họ Đạo? Tại sao Đức Giám Mục Du Maine không nhìn thấy những nguyện vọng, những ước mơ hiền hòa nhất của con dân của Ngài? Tại sao Đức Giám Mục Du Maine lại chia Cộng Đồng của tôi ra làm 3 thành phần, một thành phần già nua lỗi thời theo ý Giám Mục là không thể nào hội nhập

được vào quốc gia này, một thành phần trung niên gồm những người biết chút ít hay thông hiểu tiếng Mỹ, thành phần này theo ý của Giám Mục, có thể hội nhập được và thành phần sau cùng là thành phần thanh thiếu niên, thành phần này phải được cho hội nhập càng sớm càng tốt. Tại sao lại có sự phân chia kỳ lạ như thế này trong đầu óc của một vị Giám Mục mang tiếng là khoa bảng và thông minh như Giám Mục Du Maine? Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đâu có phải là một con cá mà có sự phân chia xương sườn với thịt thà, đầu cá với đuôi cá và ruột cá. Họ Đạo của tôi đâu có phải là một cái bánh để mà có sự phân chia là vỏ bên ngoài có thể vứt bỏ đi, đậu và bột gạo hay nếp có thể hư hại. Dân tộc tôi từ ngàn xưa vẫn đặt nền móng căn bản là gia đình với đạo hạnh căn bản, không chấp nhận những khái niệm đồng tình luyến ái buông thả của xã hội Âu Mỹ, vẫn sống với nhau, đùm bọc nhau trong một đơn vị gia đình từ Ông, Bà, Cha Mẹ, Con Cái, Chú Bác, Dì Cô, tất cả trộn lẫn với nhau để làm thành một thành đồng bảo vệ mọi sự xâm nhập, mọi sự phân tán của đời sống vật chất Âu Mỹ, thì cái quan niệm phân chia Gia đình ra làm 3 cấp bậc, thì quá thật đối với tôi, quan niệm đó đã đi ngược dòng tiến hóa của dân tộc Việt.

Trở sang thái độ hành xử của một vị Giám Mục đối với những người Anh em Linh Mục của mình. Tất nhiên thái độ hành xử đó vị Giám Mục có toàn quyền nhưng ở đây tôi chỉ muốn nói đến tình người, tình của một Ki-Tô hữu đối với một Ki-Tô hữu, nhất là là bề trên đối với bề dưới. Có bao giờ chúng ta tưởng tượng đến hình ảnh một người đội mũ đỏ đập bàn la hét với một người anh em mũ đen của mình? Có bao giờ quý vị hình dung một vị Giám Mục mặt đỏ bừng bừng như người lên cơn say, thịnh nộ hạch hỏi một Linh Mục anh em về những câu chuyện đồn đãi, vô căn cứ. Vâng, những điều tưởng tượng trên đây là những điều có thật. Nếu vậy là làm sao? Một Giáo Hội mang danh là Bác Ái, là Công Bằng, là Tình Thương sao lại có những điều không hợp với Bác Ái, Công Bằng và Tình Thương đó hiển hiện ở nơi này hoặc nơi khác?

Những câu hỏi trên đây vẫn chưa có đáp số và

rồi bức thư không đề ngày của Giám Mục Du Maine đã làm cho cơn bệnh nhức đầu kinh niên trở lại với tôi.

Gửi một bức thư cho một Cộng Đồng có đến hơn 5000 giáo dân mà vị Chủ Chiên đã quên đề ngày, chỉ đề tháng 7 không thôi thì đó cũng là một chuyện lạ về thủ tục hành chánh.

Thứ đến, vị Chủ Chiên trong bức thư lúc nào cũng bày tỏ tình thương yêu, sự lo lắng đặc biệt đối với tất cả những người Việt Nam Công Giáo của Ngài. Điều này tôi biết chắc chắn là đúng. Bởi lẽ quan tâm và thương lo đặc biệt nên Ngài mới thấy chuyện phân chia gia đình Việt Nam ra làm 3 thành phần để đồng hóa cho dễ dàng để cho sự thương yêu được trọn vẹn, để cho Ngài không còn phải lo lắng cho cái Cộng Đồng Tỵ Nạn này nữa. Đúng, "Chính sách của tôi trước sau không thay đổi" lời tuyên bố đầy đủ ý nghĩa nhất, xác quyết nhất của vị Chủ Chiên đã xác định lập trường và chính sách của ngài, một lập trường "Chia để trị", một chính sách đồng hóa.

Nhưng có một điều làm cho tôi ngạc nhiên và lạ lùng nhất là Giám Mục Du Maine đã nhiều lần nhắc đến sự chia rẽ trong Cộng Đồng của tôi. Tại sao một vị Chủ Chiên lại sai lầm đến mức xác quyết có sự chia rẽ trong một Cộng Đồng mà gồm toàn những

người bỏ nước ra đi vì hai chữ Tự Do? Tại sao vị Chủ Chiên lại có thể ngây ngô đến độ đem so sánh một vài phần tử sống ngoài Cộng Đồng, không hề tham gia những sinh hoạt của Cộng Đồng những chỉ trích chê bai, phê bình, chỉ trích Cộng Đồng chen vai sát cánh, chia bùi xẻ ngọt những đắng cay mặn nồng, ở những ngày khó khăn nhất của Cộng Đồng và đặc biệt trong suốt hai tuần lễ nay tôi đã thấy sự keo sơn gắn kết đó kết hợp một cách lạ lùng, thế mà vị Giám Mục đáng kính của tôi lại phát biểu như thế ư?

Chưa hết, lúc nào vị Chủ Chiên của tôi cũng kêu gọi thứ tha nhưng hình như Ngài đã nhắc đến những ân oán dằng dặc về những hiểu lầm ý hướng, về những diễn tả sai lạc ý của bề trên, và một cách khăng định, Ngài bảo “Họ đã vu oan phỉ báng các Linh Mục Việt Nam.” Tại sao Đức Giám Mục Du Maine lại che chở những điều tố cáo về một sự thật mà người ta không tin là có thể xảy ra nếu không nhìn thấy được những bút từ của những người Anh em Linh Mục tố cáo những điều không có cho một người Anh cả Linh Mục của mình. Những điều đó là những điều có thật, sao vị Giám Mục khả kính của tôi lại che dấu và vu cáo ngược lại là người ta vu oan cho những người Anh em Linh Mục khác? Lạy Chúa, có thể vì sự hèn mọn, kém cỏi của con, vì là người trần mắt thịt con đã không nhìn thấy sự thông minh tuyệt vời của vị Chủ Chiên đáng kính, có lẽ do ơn sáng suốt đặc biệt nên Ngài mới có những quyết định táo bạo là che chở cho những sai lầm của những Linh Mục thuộc hạ của Ngài. Lạy Chúa, có thể do sự ngu dốt của con đã không nhìn xa thấy rộng là sống ở Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ này là con phải chấp nhận sự đồng hóa, con phải quên đi dòng họ của mình, phải quên đi gia phả da vàng mũi tẹt của mình, phải thay tên đổi họ, phải là Smith, phải là Patterson, phải là Karen, phải là Kathy, phải là Michelle, phải chấp nhận đồng hóa vào Giáo Hội Hoa Kỳ này, phải thuộc kinh Mỹ, phải bắt tay ôm nhau hôn hít trong thánh lễ ở lần chúc bình an cho nhau. Vâng, Giáo hội ở Mỹ này rất văn minh, rất tiến bộ cho đến nỗi phải yêu sách xin cho các Nữ Tu được làm Linh Mục, phải chống chiến tranh nguyên tử, phải sống chung hòa bình với các nước Cộng

Sản, không nên giúp đỡ cho kháng chiến Nicaragua làm gì, còn “đồng tình luyện ái” cũng không đến nỗi tệ lắm vì chẳng thấy đoạn nào của Phúc Âm cấm chuyện “đồng tình luyện ái”. Ôi cả một nền văn minh vĩ đại, cả một sự thăng tiến thông minh tuyệt vời trong đầu óc của vị Giám Mục đáng kính của tôi, và tôi, tôi có cảm tưởng như mình mất hẳn sự sáng suốt bình thường bởi lẽ tôi bị phân hóa bởi Đức Tin vào một vị Chủ Chiên và lý lẽ của một sự phải trái bình thường, tôi bị phân hóa bởi sự thật và sự dối trá, công lý và sự bất công, sự phát triển và sự đè nén, sự tưởng thưởng và hình phạt, sự ân nghĩa và sự oán thù, những sự thật đúng đắn và những vu oan cáo họa, những an ủi và những đe dọa khủng bố, những moi móc và những xua đuổi, những tha thứ và những cố chấp, những đau khổ và những sung sướng, những biết ơn và những vô ơn, những lời cầu chúc và những lời nguyện rửa, những xác quyết và những đổi thay, những tình thương và những hận thù, sự hợp nhất và sự chia rẽ, những đảm bảo và những không cam kết...

Tất cả đã tương phản với nhau như núi với sông, như nước với lửa, như tạo thiên lập địa với tận thế thì làm sao Họ Đạo của tôi không đất dời sóng dậy ở những ngày sắp tới.

NGUYỄN THỊ THANH NGUYỄN

XIN ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE

HÃY LẮNG NGHE TIẾNG DÂN CỦA NGÀI :

Chúng con không xin cơm, xin áo.

Chúng con chỉ xin Công lý,

**Hòa Bình và một Giáo Xứ Thể
Nhân chiếu theo Giáo Luật 518**

TIN GIỜ CHÓT VỀ BUỔI HỌP CỦA HỘI ĐỒNG TƯ VẤN ĐÊM 11-7-86

Máy in bản tin **Chính Nghĩa** số 2 đã phải ngưng lại vì tin Hội Đồng Tư Vấn nhóm họp mổ xẻ lệnh bỏ nhiệm Tân Chánh Xứ Họ Đạo.

Được biết lúc 8 giờ tối ngày 11-7-86, Hội Đồng Tư Vấn đã nhóm họp tại phòng họp Họ Đạo dưới quyền chủ tọa của LM TERRY SULLIVAN, Tổng Quản Giáo Phận. Tham dự phiên họp, ngoài hai linh mục Tịnh và Chính, người ta ghi nhận có 8 thành viên khác là 7 nhân sĩ và Ma sơ Ngọc.

Đề tài của buổi họp là "Làm thế nào để đón rước LM Lưu Đình Dương?" Bảy thành viên, ngoại trừ Ma Sơ Ngọc, đều cùng một lập trường là lệnh bỏ nhiệm phi lý, đa số giáo dân không chấp nhận Cha Dương thì bàn chuyện đón rước là một việc vô ích.

Buổi họp diễn ra suốt 3 tiếng đồng hồ trong bầu không khí gay gắt và bế tắc. Lập trường của Tòa Giám Mục chỉ được một mình Ma sơ Ngọc ủng hộ. Trong khi phát biểu ý kiến, người ta ghi nhận rằng Ma sơ Ngọc đã có những lời lẽ chỉ trích rất nặng nề Cha Tịnh và Hội Các Bà Mẹ Công Giáo.

Buổi họp kết thúc trong sự ngột ngạt, căng thẳng và hoàn toàn bế tắc. Các thành viên lặng lẽ ra về, "quên" cả việc bắt tay chào vị Đại Diện Tòa Giám Mục.

Mọi chi tiết về buổi họp quan trọng này sẽ được **Chính Nghĩa** trình bày vào số tới.

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH

HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO TIỀN BIỆT LM. NGUYỄN VĂN TỊNH

Ái Gây Nên Cảnh Chia Lìa Này ?

Còn Cảnh Nào Cảm Động Hơn Cảnh Chia Ly !!!